

Mladočovské vidlešce

Cena:
20 Korun
mladočovských

Kde zdravý selský prostě dává rozum

Z obsahu čísla

- Úvodník
- Svobodný sedlák Josef ŠKEŘÍK († 56) - vzpomínáme
- Ze světa jednoho hřbitova a školy
- Recept: Nebeská polévka ze Slunce (dýně Hokkaidó)
- Soutěž OTEVŘENO/ZAVŘENO
- Naše nominace obce Poříčí u Litomyšle na cenu OTEVŘENO/ZAVŘENO – vyhraje?
- Ze SOUDNÍ SÍŇE v Ústí nad Orlicí: JUDr. Pavel Nádvořník ze Zrnětína žaluje město Vysoké Mýto
- Ze SOUDNÍ SÍŇE ve Svitavách: starosta obce Poříčí žaluje Dudmanovy o půl miliónu
- Ze ZASEDÁNÍ obce Poříčí dne 13.07. 2016
- Ze ZASEDÁNÍ zastupitelstva obce Poříčí dne 14. září 2016, aneb poslanec VOSTŘEL už zase chyběl
- Mýty a fakta
- Dvě PŠČ vesnice Mladočov
- Výkladový slovníček poříčské správy
- Prodej starých odrůd slivoní
- Anglický koutek
- Vtipy a citáty o hlouposti
- Volby do Krajského zastupitelstva – Soukromníci a Svobodní (SaS)
- Někde tady něco bzučí

Začala se nám odvíjet dlouhá řada příjemných dnů s chladnými rány a večery, jakými nás umí podarovat jediné česká podzimní příroda. Zima se blíží, vrány už krácejí, lidé, koťátka i rostliny si ale stále užívají suché slunečné dny, dobytek se stále má kde pást. V noci ještě u ucha zabzučí nějaký ten dotěra. Vše se sice zklidňuje a chystá na zimní

odpočinek, ale protože podzim mívá rozumnější teploty než léto, někteří lidé ještě s posledním vzepětím co nejvíce pracují, bourají a zase staví. Mladočovské zabíjačky či porážky ještě mají čas, i býčci by mohli před domácí porážkou ještě přibrat. Některé květiny to už vzdávají, řada je teď na astrách a jiných podzimních kráskách. V jednom kuse u nás teď běžela sušička na ovoce, ale po mnoha letech jsme ovoce dokonce naložili do dvou sudů na pálenku, abych měla do čeho nakládat bylinky, hložinky a na novoluní (1. a 30. 10; 29.11.) vykopané kořeny lopuchu (z prvního roku života této dvouletky). Až druhý rok mívá bodláky, které se drží oblečení jak suchý zip. Když se řekne lopuch, nemohu si pomoci - vždycky si vzpomenu si na jednoho spolužáka ze ZŠ. Měl odstávající uši a někteří lumpi mu přezdívali Lopuch. Znali jsme jednu ráznou babičku, dej jí Pánbu nebe, a ta měla malebné jméno - *Bodláková*. A ta paní Bodláková nám vyprávěla, že když ji někdo chtěl šikanovat, stačilo, aby mu řekla: „Ale s bodlákem si prd.el nevytřeš!“

Ještě před pár dny kvetla na polích v okolní krajině na severovýchod od Mladočova (směr Chotěnov) svazenka. Jaká krása, když se v podvečer po takových mírně pahorkatých fialových polích rozlije zapadající slunce! Jak příjemné je utrhout si tam u polí i jednu palici zralé kukuřice a loupáním zrněk si promasírovat prsty. A ten nádherný výhled daleko do okolí! Žádná rozhledna tam netřeba. Ani „podhledna“, která třeba stojí u hřbitova na rozcestí žluté a zelené turistické trasy, které vedou do České Třebové, Litomyšle nebo na Kozlov a kterou tam postavil jeden

recesista. Bez dotací EU, jen s drobnou podporou radnice. V obci Poříčí bychom si přáli postavit „průhlednu“. Ke stavbě takové „průhledny“ však nepomůžou zkušenosti s čerpáním dotací, jejichž náklady jsou rozprostřeny na celou společnost a které koncentrují peníze do jednoho místa, takže je „vidět“, že se něco postavilo. Průhlednu by totiž jistě uměl dobře stavět kdokoliv, kdo je slušný, přeje si sloužit obci a zatím jen mlčí.

Tam, kde byla úroda obilí již seříznutá u země, pravidelně pobývali čápi. Kdo občas projel obcí Zálší (směr Choceň, od Litomyšle odbočka na Sedlišť), asi si jako my všiml obřího hnízda na komíně jednoho obytného domu. Je tak veliké, že v nižších částech hnízda si bytečky dělají a mladé tam vyvádějí ptáci značně menších rozměrů než čápi. V okolí mají i rybníky, a tak je jim tam i v blízkosti lidských obydlí dobře. Ornitologové říkají, že je to jediný český brodivý pták, který se připojil k člověku, protože s oblibou sbírá potravu za orajícím zemědělcem. Při migraci tam a zpátky (třeba až do Jižní Afriky) může prý uletět až 20 tisíc km.

Před několika týdny odpočívali dva čápi na domě Krejčových nahoře v Mladočově. Jsme rádi, že zavítal I do Mladočova. Čáp (bočan) totiž nosí štěstí a je prý symbolem zbožnosti, spravedlnosti a harmonického rodinného života, partnerské věrnosti a oddanosti rodičům. Kdysi prý lovil duše nenarozených dětí z vod jezer a nosil je rodičům. Ti dva, co pobývali v katastru Mladočov, vyrazili již nejspíš na daleké cesty a snad se zase vrátí. Bez pasu, bez GPS a bez omezujících kvót.

Jako samozřejmost jsem na sklonku nového tisíciletí vzala to, že abych směla pobývat delší dobu v Japonsku, musela jsem mít vízum (a dokázat, že tam budu studovat) a k tomu plno dalších papírů: dvojí doporučení, rentgen plic (zda nemám TBC), negativní test HIV. Pokud by se psal rok 1999, tak ještě otisky prstů (ano, jako potenciální zločinec). Dále též čistý trestní rejstřík. Pokud bych měla v tomto rejstříku sebemenší šmouhu od drog (kokain, hašiš atd.), do země by si mě milí Japonci vůbec nepustili. I kdybych byla britská královna (či Maradona). A když jsem pak jednou z Vladivostoku přiletěla (spíš přežila let túčkem, v němž ani nesvítlo pořádné světlo, vyuzená od cigaretového kouře) na západní Sibiř (Novosibirsk), tak jsem se do týdně musela hlásit na ruskou milicii (policii). O to víc mě zarážejí dogmata o naší bezpodmínečné zodpovědnosti za druhé a solidaritě formou vnucených kvót a že se po Evropě klidně i ztrácejí lidé, o kterých nevíme ani nic z toho výše, natož zda to nejsou možná džihádisté. U nás sice nejsou, ale vlastně jsou, pokud si předefinujeme „u nás“, protože „u nás“, to je Evropa, kde se hranice mezi státy rozpustily a zůstaly jen na mapě.

Jak snadné je přejít od rozjímání nad krásou přírody k politickým tématům. I v tomto čísle Vidlí bohužel stále ještě dominují. Asi čekáte, že půjde o poněkud ponuře laděné číslo (melancholie chladného podzimu, smutek z končícího léta a politika), a ještě nám k tomu umřel Pepa Škeřík, významná osobnost obce. No, už neochutná ani náš kefir, ani tinktury. On sám, aspoň jak jsme ho my poznali, by si ale nepřál, abychom byli smutní, ale aby byl život brán v rámci možností vždy z té humorné stránky.

Jestli tedy dovolíte, milí čtenáři, Vidle Podzim 8 bychom rádi věnovali právě jeho blahé památce. Vždyť

kdyby totiž nebylo Pepy, tak by se Mladočovské vidle ani nikdy nenarodily! A Pepo, Vidle jsou takovou kronikou, kterou už jen tak někdo neztopí (jako jiné kroniky a archívy v této zemi) - díky široké distribuci po obci a do regionálních knihoven. Vlastně **všechno spískal Pepa**, protože kdyby jeho nebylo, tak bychom se do Mladočova nenastěhovali a tu v obci by měli svatý pokoj a zdejší poslanci by si dál žili v klidu „jako v pohádce“ (dle vlastních slov starosty). Ani ale nevíme, kterou pohádku měl na mysli. Tu *O zvířátkách a loupežnících? O medvídkovi Pú, Tygrovi a jejich přátelích?* Někdy mi i Pepa sám říkal: „A přitop jim, přitop!“

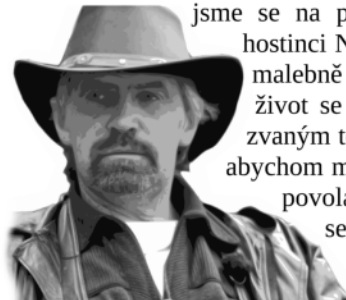
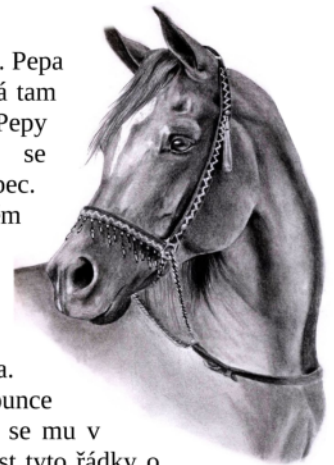
Tak se tedy dejte do čtení již 8. čísla Vidlí. Přeji Vám i za Neila hezký podzim, příjemné a ve zdraví prožité pomalé směřování k zimě. Věra

Svobodný sedlák Josef Škeřík († 56) - vzpomínáme

Osedlaný kůň ztratil svého jezdce. Pepa Škeřík odešel do Věčných lovišť. Má tam svůj ranč a salón s názvem U Pepy Škeříka, libosad s pasoucím se dobyt看em, jezero a za humny kopec. Občas se prohání v plné síle na svém nebeském koni podzimním švestkovým stromovím v dobře ušitém sedle, černém kovbojském klobouku a kožené vestě. Večer ho ve srubu sjídem čeká hodná víla. Charismatický fešák s knírem s lehounce ironickým leskem v očích, který by se mu v nich asi zase objevil, kdyby začal číst tyto řádky o sobě.

Životní příběh každého člověka bývá sledem všelikerých příčin a následků, jejichž počátek my dva můžeme jen těžko dohlédnout. Osud ale tomu chtěl, že jsme se na podzim roku 2008 ocitli v hostinci Na Ranči v Poříčí, kterým se malebně klikatí řeka Desinka. Náš život se tak poprvé skřížil s Pepou zvaným též Bobeš. (Ale moc nechtěl, abychom mu Bobeš říkali.) Byl tenkrát povolán z kuchyně, aby se seznámil se zájemci o jeho nemovitosti v Mladočově. Měl přimhouřené oči a zdál se nám být trochu dezorientován a překvapen snad víc sám sebou (že vůbec něco prodává), než námi, zájemci (i se zvířaty) o koupi jeho statku.

Svobodomyslný hospodář a podnikatel. Dost podobná krevní skupina jako my. Takový Staročech, jak by někteří řekli. Jenže již tenkrát bylo na něm znát, že v jistém okamžiku svého života asi trochu zakolísal a ztratil kormidlo. Odchýlil se od běžné dráhy, po které se býval mohl bezpečně doplavít k poklidnému a spokojenému podzimu života. Když nám statek prodal, byla z něho nad tímto svým počinem cítit jistá rozpolcenost: „Mladočov jsem posr...!, protože jsem to prodal.“ Na statku v Mladočově chtěl prý ve skutečnosti vidět některé ze svých dětí, ale osud tomu chtěl jinak. Pak se s tím ale smířil a

nakonec byl rád, že ho prodal zrovna nám, protože říkal: „Ale že jste to vy, tak bych se těm lidem mohl podívat do očí. Hmm.“ „Ty lidi“, kterým by se mohl podívat do očí, byli ti předkové (rod Bártů), jejichž kvalita v hospodaření ještě nedosahujeme. Pozval nás rovněž na oslavu narozenin svého tatínka a k té příležitosti nechal vyrobit vozík za koně, který i poté poutal pozornost. Občas jsme se mu snažili znovu vyjádřit hluboký vděk za prodej statku a polnosti: „Pepo! Dva lidi jsou díky Tobě šťastní! To je úžasný, šikovný stateček na hospodaření! To pole! Rovné, na kterém se dobře dělá. A ty sklepy! Vše tak akorát.“

My a jistě i celá řada Mladočováku k němu měla (alespoň někdy v minulosti) dost blízko už proto, že jeho srdce tlouklo pro hospodářství. Když jsme mu jednou donesli hrudku doma ztlučného másla, hned šel dozadu a přinesl nám ukázat pěkné vyřezané vaničky na máslo. Sám sebe charakterizoval takto: „**Já jsem svobodný sedlák a pokora je ctnost, však prchlivost je těžký hřích.**“

Pepa Škeřík měl srdce na dlani a co jaderného na srdci, to často i na jazyku. Naše zkušenost byla ta, že dodržoval slovo, uměl naslouchat a choval se k nám tátovsky. Jak těžké někdy pro jeho vřelé srdce bylo rozpoznat hranici, kdy už místo prutů dává ryby a riskuje, že se tyto stanou d'ábovým věnem, které odnaučí překonávat překážky sám. Tu a tam jsme až do nedávna byli v kontaktu, byť stále řídkěji. Co jen nám toho napovídala a jaká s ním někdy byla legrace! Tu vám třeba jednou s Neilem ručně tahali u nás na zahrádě v Mladočově ne řepu, ale kořeny starých stromů, a to s takovým nasazením, až Pepovi u toho ruply vzadu gatě. Uměl se smát sám sobě.

V poslední době jsme mnozí z nás vytěšňovali obavu, že svíčka jeho života již opravdu předčasně dohořívá, a měli jsme starost, že již nepřekročí svůj stín. Jakákoliv naše snaha o spásu zbledovaného těla by nejspíš znamenala protivit se svobodné volbě jeho duše, která se již asi necítila být ničím k pozemskému bytí připoutána.

Zpráva o jeho skonu v sobotu dne 17. září 2016 ve věku nedožitých 57 let nás zasáhla a rozesmutila. Ztratili jsme v něm jednoho z nás. Na pohřeb mu přišly zástupy lidí, kteří se do mladočovského kostela nevešli. Je a byl zrcadlem i našeho vlastního života a varovnou připomínkou, že vědomím křehkosti a pomíjivosti bytí se můžeme sami již předem chránit před přílišným zklamáním. Bylo by rouháním nebýt Pánu Bohu vděčný za to, že už si Pepu vzal, a milosrdně ho tak vysvobodil z trápení, čímž ulehčil i všem ostatním, kteří na Pepu budou rádi a v dobrém vzpomínat.

Miloval ho a věřil v Poříčský kopec, který přijme jeho popel. Zavřeme-li oči, můžeme si ještě představit nepřetržitý a proměnlivý tok vody v Desince za jeho Rančem. A v uších nám při tom možná bude stále znít nezapomenutelná barva jeho hlasu, když třeba vášnivě zazpíval z celé své, byť už notně unavené duše:

*Okolo Seče
voděnka teče.
Pojeď má milá,
do boja přeče...*

p.s. Pokud ještě budeme kdy sadit slivoň, bude to strom na památku Josefa Škeříka. Sázejme stromy za Pepu! Vesnice bude jen vzkvétat.

Ze světa jednoho hřbitova a školy

V minulém čísle jsme psali, že v rekreačním areálu za hřbitovem v Mladočově letos přibýly další chatky se souhlasem starosty tam dole v Poříčí. Budova školy vždy tvořila spolu s budovou fary a kostela se hřbitovem jeden urbanistický celek, určovala ráz vesnice a jaksi patří k dějinám vesnice Mladočov. V Mladočově nebydlíme tak dlouho, abychom si pamatovali časy, kdy tamější škola fungovala ještě jako skutečná škola. Faktem však patrně je, že byla původně zřízena za účelem posílení pravé víry v místních dětech farníků poté, co po Tolerančním patentu byla v místě vysoká míra odpadlíků od víry katolické. Postupně se počet dětí zvyšoval a do zdejší školy podle všeho chodily ve 2. pol. 19. století i děti z Budislavi a Chotěnova a jiných okolních vsí. Ve 20. století začal pomalu počet dětí (i obyvatel) klesat až do momentu, kdy okolo roku 1976 nastoupil do 1. ročníku jeden jediný žák a nebylo již udržitelné a smysluplné školu za každou cenu udržovat, i když se učitelé mohli žákovi věnovat za takového počtu vskutku individuálně. Dneska by odborníci řekli, že byl vážně ohrožen tím, že nebude řádně socializován.

Bohužel současná podoba „školy“ má již se školou pramálo společného, jak co do formy, tak do obsahu. Již dávno se nelze pyšnit tím, že v Mladočově je nějaká škola, kde by dopoledne probíhala nějaká výuka a na chvíli o přestávkách si místní děti vyběhly na školní zahradu s jezírkem s lekníny uprostřed, nebo na farskou zahradu, kde bývala spousta ovocných stromů a keřů. Časy se změnily. Možná se trochu změnily i dnešní děti, přičemž v případě tábora se dnes jedná také o děti hlavně nemístní.

Možná jste i slyšeli o velké petici s podpisem 120 000 věřících. Katolické hnutí s názvem **Děti v chrámech nechceme** je prý získalo proti mším zaměřeným na děti. Děti údajně mši ruší nářkem,

výtržnostmi, vystříkáním svčene vody, celá mše uzpůsobená úrovni dětí má pak prý nízkou úroveň pro dospělé. Oponenti petice se odvolávají na to, že pokud v kostele *neuslyšíme křik dětí, pak uslyšíme nářek starců*. Brání se i odkazem na Písmo, ve kterém Ježíš říká: „Nechte maličkých přijít ke mně, neboť jejich je království nebeské“ (Mt 19,14). Jenže ani křik dětí ani nářek starců by v kostele neměl být. Autoři petice namítají, že za Pána Ježíše byla jiná doba, stejně jako za jejich dětství: „My když jsme byli v kostele, tak jsme se neodvážili ani pípnout. Jen jsme měli sepjaté ruce a modlili se.“

Bezprostředně za hřbitovem v Mladočově se tedy již dávno nenachází církevní či jiná škola pro místní děti, ale jen její bývala budova, která slouží jako zázemí rekreačního zařízení (a dále chatky, bazén, hřiště atd.) pro lidi z různých koutů republiky. Přímo za zdi farního hřbitova se nachází mnoho chatek. Celý turistický areál je situován na pozemku, který je ve vlastnictví obce Poříčí u Litomyšle. Tato ho pronajímá soukromému podnikateli k pořádání letních dětských táborů a jiných akcí (heureka.cz, protiproudu.cz).

Podle všeho to byl Dům dětí a mládeže Svitavy (DDM), který na konci 70. let, kdy došlo k uzavření školy, převzal její budovu a okolní areál do své správy, postavil za hřbitovní zdi chatky a začal tam pořádat letní pionýrské tábory. To byl patrně první krok, kterým se již nastavila šikmá plocha směrem k etickému problému, před nímž stojíme, vhladem k bezprostřednímu sousedství se hřbitovem a kostelem s farou. Po soudním sporu připadly chatky ve 2. pol. 90. let nakonec obci Poříčí u Litomyšle. Tato je však neodstranila. Ba ještě víc podpořila rekreační účel využití daného areálu tím, že ho pronajala výše zmíněnému podnikateli. Firma tehdejšího pana starosty (dnes místostarosty) Pavla Boštika školu zrekonstruovala.

Turistické zařízení si dále za poslední léta prošlo určitým vývojem, zejména co do ubytovací kapacity. Naposledy letos na jaře bylo pronajímatelem postaveno podle všeho dalších 5 chatek. V současné době má kapacitu okolo 200 dětí a o letních měsících je tato kapacita naplněna, turnusů bývá 5. Nikde není stanoveno, že jde již o kapacitu konečnou. Zábavné aktivity jsou tam běžně i přes rok, včetně Silvestra.

Problém zde již tedy nastal nejen etický. Dokonce dochází k narušování pohody bydlení obyvatel vesnice Mladočov, zdaleka ne všech, ale těch, kteří žijí v bezprostředním sousedství rekreačního zařízení. Nejvíce je tím zasažena ta rodina, jejíž nemovitosti stojí na stejné terénní úrovni jako škola. Bezvýsledně se snažila již dlouho upozornovat zejména na hluk, který se často z tábora line, a to jak provozovatele, tak vedení obce Poříčí, které kdysi rozhodlo o tomto způsobu využití areálu. Škoda, kterou údajně jednou napáchali rekreační z tábora na jejich kombajnu, se údajně vyšplhala na cca 20 tisíc Kč.

Není nám však známo, že by obec, která areál pronajímá, v tomto smyslu podnikla jakékoliv vstřícné kroky k regulaci zařízení. Někteří lidé si třeba rádi lehnou ne v 10:00, ale třeba v 8:00, protože ráno musejí vstávat

do práce. Někdo má však rej až do večerky a často i po ní, *protože to nahlásili obci*. Stačí to? Ne.

Od října letošního roku platí zajímavá novela přestupkového zákona, že **každá společenská akce, která se přetáhne přes 22:00 hodinu, musí být rok předem ohlášená**. Bude to stačit? Někomu to možná připadá jako omezování spolkového života. Nám ne. Děti v táboře bývají z různých koutů republiky, o žádný místní spolek, který se bude i nadále rozvíjet, se nejedná. Letos v létě zde proběhly některé akce, a bylo by zdvořilé, aby někteří místní lidé aspoň předem věděli (nemluvě, aby to s nimi bylo konzultováno), že se něco takového bude konat a že nemají počítat s nočním klidem.

S rekreačním areálem v Mladočově se pojí několik oblíbených mýtů:

Škola v Mladočově přece vždycky byla.

Jaká škola? Ano, škola byla založena na konci 18. století, ale v roce 1976 (?) byla uzavřena. O žádné jiné škole v Mladočově nevíme. Výuka žádná neprobíhá, nevíme nic o tom, že by šlo o edukativní pobyty, kde by se malí rekreačníci něco intenzivně dopoledne učili. Tábor či podnik, kde probíhají hry, zábavy a cvičení za reprodukováné hlasité hudby není možné srovnávat s dopolední poklidnou školní výukou místních dětí, které znají kontext místa a mají k němu přirozený respekt. I vedoucí úloha Komunistické strany Československa byla z ústavy ČSSR po 40 letech také vypuštěna, i když to tak před tím „vždycky bylo.“

Ale vždyť tábor je jen přes letní sezónu.

Slovo „jen“ rozhodně není na místě. Je třeba si uvědomit, co je to vlastně to JEN. Letní sezóna začíná školními výlety od května a ještě v září je zde řada soustředění. Jedná se tedy skoro o čtvrt roku. Čtvrt nejkrásnějších teplých měsíců v roce (!), kdy se lidé nejvíce těší pohodě venkova. Totiž někteří. Jiní nikdy nevědí, kdy a odkud se ozve bujarý řev nad vítězným bodem, či kdy utichne hudba. Občas nám nějaký občan řekl, že když šel večer zalít kytky na hřbitov, měl pocit, že přišel na diskotéku, nebo zaslechl něco jako: „Hej, kde mám ručník?“

Tábor v Mladočově je bezva a je v pěkném prostředí krásné přírody, děti se mohou vydovádet.

Nepochybujeme o kvalitách krajiny a zkušenostech provozovatele s vedením tábora, s vyjitím vstříc požadavkům a očekáváním dnešních dětí. Každý podnikatel má právo podnikat a hájit své podnikatelské zájmy, svou pověst, že poskytuje kvalitní služby. Neměla by obec vycházet v určování pravidel chodu tábora vstříc především ale svým místním občanům? A starat se o také důstojnost místa, byť je pouze správcem (a nikoliv majitelem) hřbitova?

Když by si kdokoliv v létě zašel na procházku kolem kostela směrem k Desné ke křížku dál za Mladočov a dál dolů (minul by odbočku doprava na Desnou), ještě daleko přes pole by uslyšel hudbu od církevního lesa, bez které se hry dětí z tábora neobejdou. Máme pak pochybnost o tom, jak moc si přírody skutečně děti užívají, zda slyší cikády a ptáčky a jak si děti užívá příroda. Zajíci a srnky,

pokud tam nějakí byli, již jistě prchli co nejdále, a ptáci tam raději ani nezahníždili. Chce snad obec vyhnat i tamější občany? Nás určitě. Nebo že by *Táhněte, odkud jste přišli* bylo místním poříčským pozdravem? S táborem přišlo do malé vesnice i citelné zvýšení frekvence dopravy: bezpočet autobusů, ale i osobních aut.

Otázkou tedy je, co vlastně tábor obci (a zejména Mladočovu) přináší dobrého? Jaký výsledek dostaneme po sečtení jeho přínosů a záporů? Přináší jistě nějaké prostředky do obecní kasy z pronájmu. Jsou však tyto úměrné množství dětí a dalších chatek a jiným záporům? Pár přátel sekáčů v srpnu spalo u nás na zahradě. My jsme nic neslyšeli, ale oni se probudili po jinak sice bezvětrné a teplé srpnové noci nevyspalí. Prý za to ale my nemůžeme, že tam u kostela byla *diskotéka* nebo *jakýsi festival*. Šlo také o ironickou poslední kapku, pokud se *Rozloučení s prázdninami* nekoná dole v Poříčí, ale na Mladočově, odkud konečně odjel poslední autobus dětí. Když se tam pak koná ještě další mečeche na počest 20. výročí Heurčky do 2 do rána, klade si člověk otázku, zda to není už jen poslední agonie, zda nenastal po 20 letech čas na regulaci či spíš už deregulaci (uměření, snížení dopadu) provozu.

Ve zdejší obci i kraji mají vysoké preference Lidovci a je zde hodně věřících katolíků a nevěříme, že by nikomu z nich nevadilo, jak je pomaličku, plíživým způsobem ukrajováno z tradic, ke které patří udržování důstojnosti a piety I určitého kouzla starého hřbitova. Přirozené energetické pole hřbitova by samo o sobě v okruhu 100 metrů mělo vyzývat k pohroužení do ticha, jež, řečeno s básníkem Antonínem Sovou bude skutečně dojimat:

*Prázdný jsou špačků
budky.*

*Ticho vsi mlčením
hřbitova dojmá,
okénka chalup
slepýma očima
mlhou se prodírají,
větru kdes úder
prudký
zaskučí,
zrývá ticho a lomí se
v dalekém kraji.*

I kdyby nahoře blízko kostela nikdo už nebydlel, přebývají tam ostatky předků - starých i dětí, k nimž měli lidé vztah. Pokud dovolíme diskotéky, křiklavé hry, cirkusy a zábavné dny tak blízko hřbitova, zbývá už jen pár kroků a můžeme na hřbitově tančit rovnou.

Celá tato po vícero stránkách zvláštní záležitost, jako je tábor s kapacitou 200 dětí u hřbitova, byla dlouho přehlížená a tolerována, o to víc je dnes nešťastná (kříží se zde zájem podnikatele s rozvinutým zázemím, obce, které plynou do kasy z pronájmu nějaké prostředky, obyvatel i vlastníků hrobů), přitom mohla být již dříve regulována uplatněním Zákona o pohřebnictví konkrétně § 17, který stanoví, že ochranné pásmo okolo veřejných pohřebišť se zřizuje v šíři nejméně 100 metrů, což již dávno měla podle našeho soudu obec (v jiných věcech až moc aktivní) navrhnout do územního plánu.

Věříme, že zdejší hřbitov jednoho dne opět dostane svého původního významu slova a je otázkou času, kdy se stane skutečným „dvorem klidu“. Problém není tábor či jeho provozovatel. Problém je „obec“, resp. zastupitelé, které někteří zdejší bezmocní mladočovští občané, kteří se nemohou dovolat nějaké změny, zdá se, absolutně nezajímají. Nemají kameru a diktafon jako my.

Pokud ještě pořád někdo nerozumí, o čem byl tento článek výše, necht' si přečte následující inzerát níže. Jen tak na zkoušku zde umístíme zdarma inzerát určený obcím ČR, třeba se nám některá z nich ozve:

Pronájem - poptávka

Hledáme slušnou obec, v jejímž katastru se nachází hřbitov, a která by bezprostředně za zdí hřbitova měla volné pozemky k pronájmu. Rádi bychom to tam trochu podupali a začali provozovat rekreační areál, letní tábory, hry, diskotéky a další zábavy v průběhu roku.

Reproduktory máme svoje. I chatky si přivezeme vlastní - podrží případnou rozpadající se zeď hřbitova. Jedná se zatím pouze asi o 200 dětí. Budova kostela, staré fary a les v blízkosti jako kulisa vítány. Místní občané se mohou těšit na jásot dětí a moderní hudbu zdarma až do domu skrze otevřené i zavřené okno. Spousta energie do obce bude přicházet také se zvýšeným provozem, u nejbližší čerpací stanice mohou očekávat vyšší obraty. Provozovatel bude vstřícný další blízké spolupráci s obcí a jejich vybranými občany. Vedení slušné obce by mělo o pronájmu jednat jen s námi, není samozřejmě třeba se vůbec na nic ptát místních občanů obce či dokonce občanů z její osady. Ti si do zastupitelstva obce stejně zvolili ty nejlepší z nich, co jejich zájem dovedou hájit nejlépe.

Přijímáme jen seriózní nabídky, z nichž vybereme tu s nejnižším a nejdelším pronájmem (minimálně 20 let) bez dalších restrikcí. Bližší informace v redakci.

Recept: Nebeská polévka ze Slunce (dýně Hokkaidó)

Než se pustíme do dalšího čtení Vidlí, je třeba si před tím dát něco k jídlu. Než nastanou zimní vepřové či hovězí hody, neuškodí nám nějaké lehčí jídlo. Letos jsme měli poměrně velkou úrodu dýní Hokkaidó, zejména díky našemu synovi, který je vášnivým zahradníkem, co ví, které květy dýně jsou samčí a které samičí a co si některé sazenice i sám zápalkou s vatou ručně opyluje. Je prý zahradníkem zelinářem, protože kytky, co jen kvetou, jsou prý *na nic*, žádné plody mu nedají. Oranžová odrůda dýně Hokkaidó je takovým svítivým sluníčkem, takovým českým pomerančem. Níže

popisujeme, jak Hokkaidó upravujeme doma my.

Postup: Dýni očistíme, odkrajeme stopku, případně nějaké zatvrdlinky na slupce, kterou ale jinak neloupáme. Dýni nakrájíme na větší kusy, jakmile je dutina otevřená, polévkovou lžící odstraníme semínka do biokompostéru, to jest Pepíkovi do koryta.

Na litinové pánvičce na přepuštěném domácím másle osmažíme cibuli, ke konci když už je skoro hotová, přidáme ještě trochu koření, jako je kurkuma, případně špetka kari, nebo maďarské lahůdkové sušené papriky a trochu pepře, nebo trochu olivového oleje, ve kterém se luhuje pálivá paprika s česnekem. Usmaženou cibuli s kořením překypeme do většího hrnce, přidáme nakrájenou dýni, na kostky nakrájené brambory nebo mrkev, podlijeme hrnkem vody (víc ne, aby byla polévka hustá). Krátce vaříme do měkka, ale než je dýně hotová, pro lepší chuť přidávám a povařím i pár loupáných či neloupaných rajčat. Osolíme nerafinovanou mořskou solí. Nakonec vše rozmixujeme tyčkovým mixérem a po vypnutí plynu přidáme naběračku syrové smetany. Surová smetana sebraná přímo z baňky má tu výhodu, že se stráví téměř sama, aniž by se naše vlastní slinivka musela s trávením tuku namáhat, protože obsahuje teplem nezničený enzym, který se o trávení tuků postará sám. Kromě toho obsahuje teplem nezničenou protirakovinovou kyselinu CLA, pravý vitamín A, D, K2 a jiné látky významné pro správné trávení vápníku (a jeho rozvod po těle) a jiných minerálů na kosti, protože kráva takovou smetanu dala za travičku z mladočovské pastviny. Především ale polévku či spíš kaši na lizačku krásně zjemní. Polévku ozdobíme petrželkou a strouhaným domácím tvrdým sýrem a podáváme třeba s opečenými kostkami kváskového chleba potřehného česnekem nebo s pohankovými kroupy se smaženou cibulí.

Ingredience:

- ✓ 1 cibule
- ✓ 1 (aspoň) polévková naběračka přepuštěného másla (asi 4 polévkové lžíce)
- ✓ 1 větší nebo 2 malé dýně Hokkaidó
- ✓ 6 rajčat (+ 4 brambory, nebo třeba 3 mrkve)
- ✓ 1 hrnek vody
- ✓ 1 naběračka syrové smetany od krávy plemene Jersey (je krémovitě hustá)
- ✓ **Koření:** 1 lžíce mořské soli, pepř, 4 kávové lžičky papriky lahůdkové maďarské (+1 lžička kari Madras, 1 lžička kurkumy)
- ✓ jemně strouhaný sýr a petrželka na ozdobu

Pokud se Vám zdá, jestli v tom není moc másla, tak není, ale vlastně je třeba říci, že to je spíš máslová a ne dýňová polévka. Ale jedna moudrá žena jednou řekla: „Zelenina ve skutečnosti slouží jako dopravní prostředek ke svezení másla do žaludku.“

Soutěž OTEVŘENO x ZAVŘENO

Občanské sdružení Otevřená společnost, z.s., pro které pracují

právníci a jiní odborníci, letos dostalo 162 nominací od občanů na cenu otevřeno/zavřeno. Veřejnost nominovala 50 příkladů na cenu Předmětem nominace je jednotlivý **čin**, který přispěl buď k otevřenosti nebo uzavřenosti státní správy (radnic a obecních úřadů, včetně ministerstev a různých jiných institucí), soutěž je ještě rozdělena na hodnocení veřejnosti a na hodnocení odborné poroty. Otevřeno a 112 negativních na cenu zavřeno. Do 18. září mohli občané online hlasovat pro své kandidáty. Soutěž hodnotí zejména: kvalitu přístupu k informacím, účasti na rozhodování, svobody projevu a otevřených dat.

V roce 2014 v kategorii **svoboda projevu** „zvítězil“ u odborné poroty nejvyšším počtem bodů a získal cenu „**zavřeno**“ **Ústav pro ochranu osobních údajů** (ÚOOÚ): „...pravidelně vyjadřuje podivně neformální stanoviska, že se nic nesmí zveřejnit, zastrahuje, a přitom vždy opomine uplatnit některou ze zákonem předvídaných výjimek z ochrany OÚ. Postupy ÚOOÚ jsou vědomě či nevědomě zřetelně zaměřeny na podporu korupce, klientelismu. Skrytě podporuje některé politické postoje, například z programů politických stran. ÚOOÚ dlouhodobě selhává ve schopnosti rozlišovat mezi ochranou osobních údajů v soukromé sféře od oblasti, kdy jde o vstup soukromých osob do veřejného prostoru.“

U odborné poroty v kategorii přístupu k informacím zvítězil s **cenou zavřeno Zlínský kraj**: „Jedna z nejrozsáhlejších obstrukcí a rebelií úřednictva proti právnímu státu. Svěvole a pohrdání právní povinností řídit se právním názorem nadřízeného orgánu dosáhla rozsahu trestného činu maření úkolu úřední osoby. Výše zadostiučinění přiznaného nezávislým soudem ukazuje hloubku porušení nejen právních, ale i společenských povinností úřadu, který je primárně službou veřejnosti.“

Cenu otevřeno stran přístupu k informacím od poroty získal **soudce Mgr. Milan Polehla**, soudce Okresního soudu ve Zlíně: „Formuloval rozsudek o zadostiučinění za dvouletou obstrukci ve výši 40 000 Kč, který zlepšil vymahatelnost práva na informace.“ Od veřejnosti tutéž cenu ve stejné kategorii, ale po hlasování veřejnosti získalo **město Litomyšl**: „Zveřejňuje na webu výběrová řízení, podrobný rozpočet s komentáři, dotační programy, rezervační systém.“

Níže uvádíme příklady jak z nějakého zábavného TV pořadu, že na některých institucích sedí pěkní kulišáci, nebo naopak správní lidé, kteří jsou velice pokrokoví a inspirativní, co do otevřenosti a průhlednosti.

Příklady, kde je ZAVŘENO:

- **Praha 12...**porušuje *Infozákon*, obstruuje výzvami k upřesnění a jako „důvod“ k nepodání informace uvádí samotné nominování do soutěže „zavřeno“ v roce 2014. Dále z Komise pro územní rozvoj Rada vyloučila občana za kritiku přípravy výstavby nové radnice, kdy vyjádřil podezření na dělení zakázek na podlimitní zakázky a omezení počtu firem.
- **Magistrát hl. Města Prahy a kontrolní výbor...**Pražský magistrát „ztratil“ majetková přiznání Pavla Béma a Petra Hulinského. Ve vlastním šetření dospěl k závěru, že za to nikdo nemůže.

- **Mirošovice**...za nahlédnutí na 1 stránkový dokument si radnice vyžádala 174 Kč za vyhledání, balné a kopii (To je docela ještě levné)
- **Kláštepec nad Ohří**...vedení si v jednacím řádu zrušilo archivaci záznamů.
- **MěÚ Miletín**...starosta obstruhuje (dělá překážky) nekonkrétním sdělením namísto poskytnutí konkrétní požadované informace
- **Praha 2**...vypuštění názoru z článku opozičního zastupitele v radničním periodiku

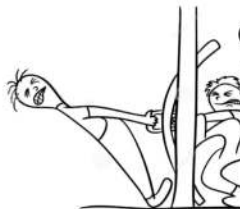
Příklady, kdy je OTEVŘENO:

- **Nové město na Moravě**...možnost sledovat pohyb služebních aut městského úřadu a dalších městských organizací na internetu
- **Praha 8**...Série 7 kulatých stolů s občany v různých částech městské části pro získání podnětů pro strategický plán a konání Veřejného fóra občanů
- **Dolní Kounice**...nové webové stránky města nabízejí mnoho informací jako videozáznamy zastupitelstva či registr smluv. Periodikum lépe a vyváženěji informuje.
- **Horní Počernice**...periodikum zvýšilo prostor pro vyjádření opozice a občanů
- **Černošice**...na webu zveřejňují všechny podstatné informace o transparentním hospodaření a rozhodování, např. včetně rozpočtu až do faktur.

Více na: <http://oz.otevrenaspolecnost.cz/>

Naše nominace obce Poříčí u Litomyšle na cenu OTEVŘENO/ZAVŘENO – vyhraje?

Obec Poříčí u L. bychom mohli přihlásit do soutěže až příští rok. Naše 1. nominace na cenu **ZAVŘENO v kategorii přístup k informacím** by byla zpětná a zněla by takto:

Poříčí u Litomyšle (2015, pokud bychom obec nominovali):

Starosta obce „zakázal“ občance Dudmanové vyfotit si vlastním aparátem na obecním úřadě dokument (vyžádaný s odkazem na InfoZákon), za jehož vyhledávání a zprávu, že se již našel, zaplatila nesmyslný poplatek a údajně směla jen do dokumentu nahlížet očima na místě. Její manžel měl vypadnout za dveře. Pokud by si dokument (smlouvu) chtěla vyfotit, měla s takovým požadavkem napsat novou žádost zvlášť (doma, ne na obci) a prý „začne nový proces“. Na reakci manžela, že je to šikana a nesmysl, starosta nereagoval. Pro nezasvěcené, kteří vůbec nevěděli, o jaký úřední proces jde, pan Dudman vypadal, že neadekvátně komunikuje s normálním rozumným starostou. Starostův příkaz ale neuposlechli, tak na ně zavolal policii, že nechtějí poslouchat jeho pokyny. Policie nepřijela, tak se na ně aktivně (dokonce nad rámec své služby) vyřítíl se židlí nad hlavou ve snaze zabránit domnělému úniku informací. Dcera starosty ho ale odzbrojila a stáhla židli na zem. Bohužel bratr starosty nebyl toho času k dispozici (jako byl později 17. června),

aby pana Dudmana s manželkou fyzicky vyhodil a šerifem místní policie ještě nebyl jmenován. Písemnou žádost a vyžádaný dokument (obojí jakožto **povinnou informaci**) dle litery Infozákona (k dispozici pro celý svět) na web obce poté starosta neumístil a podal na oba občany žalobu na ochranu jeho osobnosti, a sice za nepravdivé údaje ve Vidlích, mj. že v nich tehdy *nevyvolal žádný strach*. I u soudu opakoval, že pan Dudman „neměl oprávnění“ být s manželkou v době úředních hodin na úřadě, načež paní předsedkyně JUDr Knapčoková, PhD pronesla, že lidé si i k nim k soudu chodí pro dokumenty ve dvojicích a museli by na ně být **psi**, pokud by chtěli, aby jeden ze dvojice zůstal na venku. Nejspíš o svém pojetí Infozákona je pan starosta přesvědčen do dnešního dne, třebaže mu občanka Dudmanová u soudu vysvětlovala, že tak, jak si Infozákon nadále vykládá on, opravdu nefunguje. Ten, kdo požádá o informaci, se nestává exkluzivním majitelem přísně tajné informace, jako spíše kanálem skrze něhož se informace mohou protlačit na světlo.

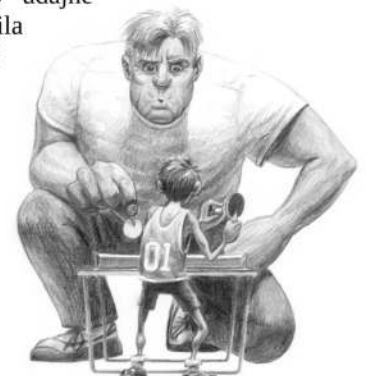
Poříčí u Litomyšle (2016, nominace na cenu ZAVŘENO v kategorii přístup k informacím)

Starosta obce žaloval dva občany (Dudmanovy) za nepravdivý údaj, a sice, že obec prý porušila tiskový zákon. Dva občané tedy požádali obec s odkazem na Infozákon 106 o otevřeném přístupu k informacím o nahlédnutí do **korrespondence mezi obcí Poříčí a Krajským úřadem**, a to právě **ohledně zahájeného správního řízení ve věci porušení tiskového zákona obcí**. Jenže možnost nahlédnout do dokumentů jim byla obcí odmítnutá s odůvodněním, že *řízení zahájil a projednával Krajský úřad*, proto „z těchto důvodů“ (?) nám nemohou nic poskytnout.

Následovala naše **první stížnost** na postup obce adresovaná Krajskému úřadu. Kraj souhlasil se stěžovateli a v rozhodnutí přikázal obci, že nám má buď dokumenty poskytnout, nebo v protokolu o odmítnutí informace řádně odmítnutí odůvodnit. Obec reagovala další obstrukcí: poslala nám protokol o odmítnutí informace s tím, že korespondencí „*nedisponuje*“. Zkrátka na obci není (?). Asi komunikovali telepaticky. Tomu ale neuvěřil ani Hurvajs.

Následovala naše **druhá stížnost** na Kraj, že máme pochybnost o oprávněnosti takové odpovědi. Krajský úřad reagoval tak, že zrušil rozhodnutí naší obce o *nedisponování* korespondencí s tím, že sám moc dobře ví (vždyť to přece sám projednával), že ve věci vznikla *celá řada dokumentů* a neexistuje žádná výmluva pro odmítnutí informace. I kdyby údajně korespondenci obec snad ztratila (a proto jí skutečně nedisponovala), kvůli nám i kvůli **Zákonu o archivování** měla **povinnost** si sehnat její kopie a poskytnout nám je.

Obec si však dělá co chce, stanoviskem

nadřízeného orgánu se nadále neřídí (to by bylo přece pod úroveň „obce roku“), natož nějakou elementární lidskou slušností. Místo toho, aby nás nyní konečně vyzvala k nahlédnutí do dokumentů (jak nařídil Kraj), za 61korunové poštovné z obecní kasy (kdy starosta asi ani nestačí točit klikou fofru) nám poslal opět odmítnutí informace, protože: *“...nutno podotknout, že tyto dokumenty vznikly mezi Krajským úřadem Pardubického kraje a obcí Poříčí u Litomyšle. Za této situace obec Poříčí u Litomyšle nedisponuje v této věci korespondencí mezi krajem a obcí.”* Zkrátka jak u blbečku na dvorečku, pořád dokola. Nu což, i my máme rádi stolní tenis. Loni dokonce Neil vyrobil pingpongový stůl. Byrokratický pinpong si ale můžeme klidně odepřít. Vzhledem totiž k tomu, že **jsme rodiče dvou dětí, které pan Bartoš tahá po soudech, požaduje po nich půl milionů korun za údajné nepravdivé informace, jako je mj. porušení tiskového zákona. Nahlédnout do zmíněných dokumentů by se nám docela hodilo pro naši případnou obhajobu u soudu. Starosta však dělá všechno proto, abychom se k těmto dokumentům nedostali.**

František Bartoš nadále u soudu tvrdí, že tiskový zákon neporušil, zamlžuje a zavádí nás i soud na falešnou stopu v podobě úvah o tom, co je či není jeho povinností otiskovat, ale na správní řízení jaksi zapomněl a nevyjádřil se k tomu. Nebo že by František Bartoš nebyl toho času starostou, ale někdo jiný? Existuje snad více obcí Poříčí u Litomyšle, se kterou proběhlo správní řízení ve věci porušení tiskového zákona? Asi se zeptáme v jiných Poříčích.

Poříčí u Litomyšle (2016, nominace na cenu ZAVŘENO)

Dva občané (Dudmanovi) žádali v červnu roku 2016 o odpověď na 5 otázek s odkazem na InfoZákon 106 s tím, že si pro odpovědi (ústní či písemné) přijdou na obecní úřad osobně. Obdrželi obálku s oznámením, že se mají dostavit na obec, zaplatit **371 Kč za mimořádné rozsáhlé vyhledávání informací, za zpracování informací, za poštovné se zprávou, že informace pro ně jsou připraveny, a kolik vše bude stát, za obálku, za kopie a prý snad dokonce i za právníka (?), jak říkal i osobně na obci. Muselo to být právnícké eso. Na nápadně **podivné vyúčtování** podali stížnost, protože i když si obec odhlasovala ceník, nevycházela přesně ze zákona 106, kde se o účtování za zpracování informací nic nepíše ani o účtování poštovného za oznámení, že jsou informace hotovy.**

Krajský úřad označil **stížnost za odůvodněnou** a ještě nad rámec stížnosti také zpochybnil účtování za kopie (odpovědi totiž ještě nejsou kopiemi), stejně tak bylo povinností obce prý řádně odůvodnit, v čem přesně spatřuje mimořádně rozsáhlé vyhledávání. Rozhodnutím pak přikázal Kraj obec Poříčí o nápravu. Kdepak. Obec pak občanům poslala obálku s červeným pruhem za poštovné přes 60 Kč se zprávou, že jim vrací cestou poštovní poukázky **37 Kč** (poštovné). Posílání peněz po hrstičkách poštou také není zdarma (20,-?), princip hospodárnosti obce jde stranou. Ohledně zbytku peněz (?) obec mlčela. Protože obec účtování do 15 dnů řádně a

úplně nenapravila, následovala naše opakovaná stížnost. Krajský úřad už jen sdělil, že došlo k **neodůvodněnému obohacení obce**. Pan Mgr. Vávra z příslušného úřadu nám v telefonu vysvětlil, že rozumná obec na výzvu by měla peníze vrátit, protože soudní spor by neměla šanci vyhrát. Bylo to již navíc podruhé, co nám takto neoprávněně účtovala. Loni jsme si ani nestěžovali. Dle Infozákona jsme se dotazovali 2 x za život. Jednou vloni a letos jednou.

Něco jiného je, když dáme peníze sociálně slabšímu člověku (ze soucitu). Nečekáme už, že nám někdy peníze vrátí a že sní o tom, až je jednou bude moci vrátit. Něco jiného ale je, pokud si je od nás **neoprávněně vezme obec, ví o tom a nemá se k jejich vrácení a zastupitelé to ani v nejmenším vůbec nezajímá, jen se tomu usmívají a celou věc zlehčují.** Nějaké ušpiněné 3-4 stovky...A to si dělal pan místostarosta loni starost, že jsme místo poštovného na výzvu k rezignaci starosty, kterou prý ani nečetl, ale rovnou roztrhal (čímž porušil § 16, písm. g), nekoupili za ty peníze našim dětem ovoce. Moc pěkná, leč pramálo upřímná slova. **Tak proč se nyní nepostará o pořádek na obci, aby tato vrátila peníze, které ji nepatří?**

V jedné věci ale s Krajem rozhodně nesouhlasíme! V žádném případě k obohacení obce nedošlo neodůvodněně! Obec zastoupená Františkem Bartošem k tomu důvody rozhodně měla! Šikanu Dudmanových, aby si tito příště rozmysleli, zda jim to stojí za to se na něco vůbec ptát. Aby je ceník odradil.

U Lidového domu v den posledního zasedání obce František Bartoš úzkostně opět prosil občanku Dudmanovou, aby se odstěhovali a bude „klid“. Občanka Dudmanová mu opáčila, aby se laskavě pan starosta Bartoš sám ráčil odstěhovat tam, odkud přišel. Na férovku, protože si nemusíme nechat všechno líbit od druhého jen proto, že je to starosta.

Ze soudní síně v Ústí nad Orlicí: JUDr. Pavel Nádvořník ze Zrnětína žaluje město Vysoké Mýto

V minulém letním čísle Vidlí jsme Vás informovali o tom, že advokát JUDr. (Plzeň) Denis Mitrovič jménem svého klienta, bývalého Tajemníka města Vysoké Mýto JUDr. (Bratislava, Policejní akademie) Pavla

Nádvořníka žaluje město a žádá satisfakci **1 000 000 Kč** za to, že tam s ním za nového vedení nějak nepatřičně zacházeli. (Pan Nádvořník u soudu též zastupuje místostarostu a starostu obce.) Na den 31. srpna 2016 bylo nařizováno jednání u soudu v Ústí nad Orlicí. (Další jednání je nařizováno až na 16. listopad v 9:00). Neil strávil čas přímo v soudní síni jako zaprotokolovaný divák, Věra zůstala sedět na venku na lavici na chodbě.

K věci: Ze samotného jednání Věra sice nic neměla, ale aspoň poprvé v životě mohla uvidět pana Mitrovice, který ji a Neila a mnoho jiných občanů této země již obšťastnil tolika předžalobními výzvami k zaplacení horentních sum. Už jsme si málem mysleli, že je to nějaký

Jára Cimrman, protože u soudu s vedením naší obce ho zastupuje pan Nádvořník. Jako potenciální klientka bych ale u něho nikdy právní služby nepoptávala, a to z objektivních (soudě dle úrovně formulace žalob na nás) i čistě subjektivních důvodů, protože jeho vůz (bavorák) vypadal lépe než jeho oblek (o číslo dvě menší). S bavorákem se člověk do soudní síně hold nedostane a na kvality právníka mít dopad nebude.

A teď už vážně k věci. Z kopie protokolu (vyžádaného si dle Stošestky) z jednání u Okresního soudu v Ústí nad Orlicí nicméně vyplývá následující: U soudu byla jedna předsedkyně a jako soudci dva lidé, jeden bez titulu, druhý byl Ing. (asi soudci z lidu). Předložen byl návrh na svědky, žádost o napracování 1 hod a půl, lékařská zpráva atd. Pan Nádvořník nebyl přítomen, v řeči soudu byl *nikdo*.

Žalobci údajně vadilo, že ho přestěhovali do jiné kanceláře, že měl předkládat seznam odpracovaných hodin a plnění povinností (na rozdíl od jiných zaměstnanců), a že když tam býval předchozí starosta Ing. Soušek, takže k žádným problémům nedocházelo. Na úřadě byl zaveden čipový systém docházek, ze kterého byl za starého vedení města dr. Nádvořník prý vyjmut.

Pan starosta (Ing. Jiraský) k tomu u soudu řekl: „*Jeho docházku psaly referentky ze mzdového oddělení...a neodpovídala skutečnosti. Po volbách jsem oznámil žalobci, že tato doba skončila. Z mého předchozího působení místostarosty vím, že žalobce nebyval na pracovišti, že se konaly různé pracovní porady a že vedoucí odborů nebyvali k sehnání. Chtěl jsem, aby na obci byl pořádek, a proto jsem žalobci nařídil, aby se očípoval...rozhodně se nejednalo o šikanu. Co se týká výkazu pracovní činnosti ..chtěl jsem vědět, čím se zabývá, mohl jsem porovnat, jestli z jednání, kterého se zúčastnil, je zápis a zda tam žalobce skutečně byl.*”

Zástupce žalovaného uvedl ke všemu v podstatě to, že pokud na radnici došlo ke změnám, tak pouze k takovým, které vyplývají ze změny vedení města, ke které došlo po volbách 2014. Pokud udělali nějaká opatření, není třeba o nich vést spory a že vůbec nelze dojít k nějakému kompromisu, čili žalobu prý odmítají. A i když je práce tajemníka prý náročná, jednání města vůči žalobci nemůže mít souvislost s jakýmkoliv jeho problémy.

Jeví se nám to osobně tak, že řada věcí se sice stala, pouze pan dr. Nádvořník si vše interpretuje jinak než druhá strana (město), které chce mít na radnici pořádek. **Celý spor je tedy pouze o interpretaci věcí.** Je to dost podobné i s našim starostou, který si řadu věcí interpretuje po svém, že třeba Dudmanovi jsou nejspíš v pohodě, když se jejich směrem řítí starosta se židli.

Ze soudní síně ve Svitavách: starosta obce Poříčí žaluje Dudmanovy o půl milionu

Je čas zrekapitulovat a trochu konkrétněji přiblížit žalobu, kterou na své občany podal s pomocí týmu Mitrovič/Nádvořník František Bartoš. Někdy v červnu roku 2015 jsme obdrželi jednu obálku od dr. Mitrovce s tím, že se na něho obrátil klient F.B. a žádá nás, nechť upustíme od zveřejňování nepravdivých údajů v listinách, které jsme adresovali obci (asi nějaké dotazy na

zastupitelstvo) a na internetu, jinak nás bude žalovat a žádat peněžní satisfakci. Slušně jsme odepsali, nechť věc konkrétně vysvětlí, o co se přesně jedná. Těžko můžeme napravovat, když nevíme přesně co. Čekáním na odpověď jsme dosud vyseděli pořádnou dolinu.

Posléze jsme dne 30. 07. 2015 obdrželi 56 výzev k zaplacení celkové částky **přes 13 milionů korun**. František Bartoš požadoval po každém z nás 500 000 Kč, tedy celkem **1 milion Kč** za nepravdivé údaje v čísle 3 Mladočovských vidlí. „Zapomněl“ se ale zmínit, jaké konkrétně. Do 4 pracovních dnů mu měly přijít peníze poštou. Opět jsme slušně reagovali, ať nám laskavě specifikuje, co přesně má na mysli, ale odpověď jsme neobdrželi. Až někdy loni před Vánocemi jsme obdrželi pak žalobu od soudu od pana Pavla Boštíka a za pár dnů konečně od Františka Bartoše, který nám dal „slevu“, a to 50%, neboť žádá jen **půl milionu korun**. Omluvu nepožadoval.

Tentokrát žaloba byla sice o něco konkrétnější, nicméně uvedené „nepravdivé“ údaje neměly u sebe uvedeno ani číslo stránky či aspoň zda jsou vlevo, či vpravo a nebyť elektronické podoby vidlí a ctrl a F na klávesnici, dlouho bychom se nahledali oněch výroků umístěných v nějakém kontextu.

Od prvního přečtení textu žaloby máme pochybnost o smyslu a serióznosti takové žaloby. Spíš máme za to, že jde o nehoráznou šikanu nás dvou (tahat nás po soudech) a možná (?) spíš o pouhé odkládání momentu ze strany starosty obce, kdy bude muset či by měl některé věci vysvětlit a uvést na pravou míru. Ono totiž může být velice krátkozraké říci občanům: **„Všechno je to jedna velká lež a podnikl jsem právní kroky...“** jak napsal v jednom přípisu František Bartoš.

Silnou stránkou Františka Bartoše je jeho smysl pro aktivitu, do kterých může nebo by rád dával svoji energii, dále letitá zkušenost a orientace v některých aspektech správy a zejména jeho rychlá řeč bez pauz. Zdá se nám ale, že občas rychleji mluví než myslí, či než jak alespoň někdo může stíhat chápat.

Je to ale právě jeho rychlá výřečnost, která ho zejména v případech žaloby začíná zrazovat. U soudu totiž se svou výmluvností moc nepochodí. Tam totiž toho nelze příliš mnoho rychlou řečí zamlžit. Tam totiž platí písemně podaná žaloba, naše písemné vyjádření se k ní a výpovědi, které jsou pak zpomaleny a zapisovány do protokolu. Vše je ve finále podrobno kritickému myšlení žalovaných i soudu.

Je a bude tedy otázkou, za čím či za kým si někteří občané obce Poříčí i okolních obcí vlastně stojí, zda pouze za „synem“ obce, sousedem, rodákem, nebo za někým, o němž my máme pochybnost, že se vždy chová jako starosta.

Nebudeme zde otiskovat celé znění žaloby (na požádání ale můžeme zapůjčit, nebo o něho zkuste požádat starostu obce), pouze pro představu uvedeme pár příkladů jeho žalobních bodů, a to tak, že budeme citovat z našeho vyjádření pro soud.

Některé body jsou velice absurdní, nicméně i na ně jsme reagovali:

Ad II. Pan František Bartoš **nesouhlasí s údajem**, že v nás „**vyvolal pocit strachu z těžké újmy na zdraví**“ (se židlí nad hlavou). Z toho vyplývá, že má jiný názor na to, co jsme cítili, než my, přinejmenším “ví”, že jsme pocítovali cokoli, jen ne strach z újmy na zdraví. Jde pouze o jeho spekulaci. Co by to podle Františka Bartoše tedy muselo být jiného (ještě horšího), abychom podle něho už strach či pocit ohrožení pocítit museli?

Dokreslit celou záležitost by mohl sice lépe až posudek soudního znalce oboru psychologie, nicméně si můžeme klást otázku, jak se mají cítit dva občané, když se jejich směrem žene krajně duševně rozrušený veřejný činitel se židlí nad hlavou a ta židle je nohama vzhůru. Pokud by tak pan starosta (nebo jiní veřejní činitelé) jednal běžně či častěji, časem by snad u nás mohlo dojít k jisté desensibilizaci na židli a strach by v nás už nevyvolávala. Nikdy jsme se však s takovým jednáním nikde nesetkali - naposledy v TV (Zdivočelá země, díl. 44) a ani v něm nešlo o legraci. Bylo to něco nového a neznámého. Obecní úřad i na malé obci si zaslouží uchovávat ethos a podle našeho názoru nikdo by tuto místnost neměl nikdy zneuctívat s židlí nad hlavou nebo podobným siláckým gestem ani kdyby šlo o zábavu. Židle nad hlavou starosty na obecním úřadě, který s ní spěchá našim směrem - to byla situace, kterou jsme nemohli vnímat jinak než jako ohrožení (něčím novým a neznámým), což dosvědčují i širší souvislosti, které tomu těsně před tím předcházely a které jsou prokazatelně zdokumentovány na nahrávkách.

Po investici do sebevzdělávání ohledně psychologie koní a přirozené komunikace s nimi (Pareli Natural Horsemanship), ve které se aplikuje kognitivně-behaviorální psychologie a teorie čtyř elementů (převzato ale z psychologie člověka) vycházíme z toho, že ve skutečnosti má každý člověk jiný práh, kdy se již ocitá mimo svou zónu pohody a dostává strach se všemi neurovegetativními projevy. To, co jsme ale oba subjektivně pocítili, strach již byl, a na onen stimul se židlí jsme současně navenek ze strachu reagovali každý jinak, a to v závislosti na svém mírně rozdílném psychologickém profilu. To, že jsme na situaci každý jinak reagovali, pouze odpovídá též našim mírně rozdílným povahám, které se obecně u lidí i zvířat někdy až teprve pod tlakem odhalí. Tím tlakem ale může být v případě koně pouhé zadání úkolu (aby couvnu) nebo vystavení ho neznámému zvuku (sáček, auto) či předmětu (sedlo), což ho vše, není-li na to uvyknut, děsí, přičemž dle povahy reaguje každý jednotlivec jinak (jeden uteče, druhý začne vyhazovat, další ustrne atd.).

Věra inklinující k melancholii (samozřejmě s přesahem do ostatních tří duševních stavů) v momentu,

Je to ale právě jeho rychlá výřečnost, která ho zejména v případě žaloby začíná zrazovat. U soudu totiž se svou výmluvností moc nepochodí. Tam totiž toho nelze příliš mnoho rychlou řečí zamlít. Tam totiž platí písemně podaná žaloba, naše písemné vyjádření se k ní a výpovědi, které jsou pak zpomaleny a zapisovány do protokolu. Vše je ve finále podrobeno kritickému myšlení žalovaných i soudu.

kdy se pan starosta k nám řítit se židlí nad hlavou, zůstala sedět a později popisovala, že se ocitla v určitém katatonickém stavu (hovořila totiž o stavu ustrnutí či zmrazení), čekala v pasivním odevzdání, měla pocit, že se jí až “zastavil čas”, a v nevěřicném úžasu čekala na to, co se stane - zda dojde i k její újmě na zdraví, protože byla panu Bartošovi v cestě. Měla obavu, zda si pan František Bartoš uleví jen tím, že třeba práskne židlí do stolu, čímž ho poškodí – ta myšlenka o poškození stolu ji proběhla hlavou, to potenciální riziko tam totiž evidentně nemohlo být vyloučeno, protože tam ta židle nad hlavou

starosty už byla. Můžeme se tedy jen ptát, co s tou židlí nohama vzhůru tedy zamýšlel, když ji zvedl nad hlavu a spěchal s ní našim směrem. V těch chvílích jsme cítili jen strach z toho, jak hodlá pak František Bartoš svůj hněv či zášť ventilovat.

Naopak Neil nezareagoval ani pasivně, ani agresivně, nýbrž asertivně - předskočil před Věru, pouze rozpažil ruce, dál nepostupoval, jenom tvrdil, že brání manželku a na jednání Františka Bartoše nijak jinak nereagoval, neútočil. Nicméně nějak jednal. Konal, a to na podnět od starosty, který v něm vyvolal strach, jenž se tím jednáním navenek projevil. Ze strachu takto asertivně reagoval.

Nebudeme zde tedy ani my sami spekulovat o tom, co v těch chvílích cítila paní účetní, dcera pana Františka Bartoše Adéla Bartošová. Můžeme si (sobě nebo jí) ale klást otázku: Proč se tedy tak pohotově sama zvedla ze židle a rychle se dostala blízko ke svému otci a proč mu stáhla židli na zem? Proč kauzu se židlí policie kvalifikovala k projednání přestupku na MěÚ pod č.j. KRPE-43335/PŘ-2015-170914.? Proč vzal pan František na dva občany židli?

Důkaz 5.

Na pováženu je také to, že František Bartoš za několik týdnů po incidentu přímo Neila ústně ujistil, že jemu by tu židli o jeho hlavu klidně urazil, aniž by mu věcně vysvětlil, proč by to měl vlastně dělat. Nad takovou už jen slovní hrozbou člověk už nemusí pocítovat aktuální strach (s neurovegetativními projevy), jako si spíš jen dělat starosti s tím, zda starosta svou funkci vykonává čestně a v souladu s principem dobré správy, do které patří i slušná komunikace s občany, s nimiž všemi má jednat rovně.

➤ Nesouhlasí, že jako starosta **bránil svobodnému přístupu k informacím** podle zákona 106/1999 Sb.; Obstrukční metody. (To zde už snad ani nemusíme kopírovat, viz Naše nominace)

➤ údajně **neporušuje Zákon o obcích** (když napíšeme, že jsme nikdy nedostali odpověď na Výzvu k rezignaci, ani to neprobrali na zasedání, tak jako příklad z mnoha to snad stačí)

➤ **diskriminace**...ano, jiní občané nemusejí ve svých projevech se řídit Jednacím řádem a jeho 2 minutami, my

ano. Jsou přítom jen pořádkové, aby někdo 20 minut neřečnil.

➤ **porušuje právo na svobodné sdružování občanů.** Něco takového jsme o něm nenapsali. Jde patrně o jeho neporozumně textu nebo nepozornému čtení Mladočovských vidlí č. 3., strana 12. Souvětí znělo: “Přestože jsme si pak odhlasovali, že tam pana místostarostu, který se přes vyslovené nepozvání na ní dostavil, nechceme, nehodlal odejít a rezolutně prohlásil: “Nejdu,” čímž porušil [on - ten místostarosta] právo na svobodné sdružování občanů bez přítomnosti úřední osoby.” Větným předmětem je zcela jasně místostarosta a ne František Bartoš.

Je nicméně pravdou, že ani on neodsoudil jednání místostarosty, který se nejen vnutil “za obec” v roce 2014 na setkání sousedů z Mladočova, ačkoliv nebyl zván a, jak doufáme, ani obcí delegován, ale setrval tam i poté, co jsme si odhlasovali (na jeho vlastní návrh!), že si ho tam nepřejeme. “Nejdu!” Starosta k tomu neřekl nic prakticky ani na zasedání, kde se tento problém měl projednávat (tichý souhlas).

Nesouhlasí, že by porušil tiskový zákon...(bez komentáře viz Naše nominace).

Srovnáván s Hitlerem....z nějakých důvodů došlo opět ze strany Františka k neporozumnění textu. Po bližším prozkoumání (kon)textu je zřejmé, že šlo pouze o shrnutí nějaké obecné zásady, v žádném případě nejde a ani nemůže jít o přímé srovnávání dvou osob – pana Františka Bartoše a Hitlera. Šlo o analogii pouze mezi dvěma totožnými neutrálními jevy (být zvolen ve volbách), které mohou být společné dvěma zcela netotožným osobám (pan František Bartoš a A. Hitler).

Obecný závěr byl nasnadě: Pokud nějaký politik je zvolen ve volbách, není to ještě nutně pádným důkazem toho, že se nedopustil, nedopouští (či nedopustí) nějaké nepřístojnosti, že ho lidé opravdu dobře po všech stránkách znají, že ho budou volit i příště a že čas neodhalí jiné skutečnosti. To proto máme demokracii a aktivní občany.

Srovnání se sadistou....V původním textu jsme vůbec nepoužili slovo sadista, nýbrž sadistický, což je adjektivum, nikoliv substantivum. Z kontextu prokazatelně vyplývá, že se použilo k popisu přesně určeného jednoho konkrétního momentálního citového projevu osoby Františka Bartoše, které neslo patologické znaky. (Psalí jsme dokonce “kontext je všechno”; Neila občané atakovali a zranili se 14denními následky a starosta se tam tomu prokazatelně usmíval) To ještě neznamená, že diagnóza jeho osobnosti je sadista. K tomu nemáme co víc dodat, protože věc je na vlas přesně popsána v textu, který se nachází v Mladočovských vidlích 3, a to na stránce 18. (I v el. podobě na mladocov.cz) a je vše prokazatelné z videa.

František Bartoš tvrdí, že je pro něho velmi obtížné se bránit údajně nepravdivým obviněním. Není to pravda. Kromě toho, že z výše uvedeného je jednak zřejmé, že naše informace nejsou nepravdivé (případně si pan František Bartoš věci sám mylně vykládá), je třeba zde připomenout a zdůraznit, že ačkoliv je starostou malé obce, měl a má k dispozici veškeré možné moderní

komunikační prostředky od radničního periodika (a možnosti dalšího tisku letáků na účet obce), až po místní rozhlas a práva svolávat schůze veřejnosti. Všude v nich mohl po celou dobu zveřejňovat svoje stanoviska, proslovy či sdělení občanům a své reakce třeba i na údajně zveřejněné “nepravdivé údaje”. Má k dispozici třeba veřejné periodikum Poříčský zpravodaj, v němž my, na rozdíl od něho, publikovat nesmíme. (Naposledy jsme si přáli, aby otiskl naši reakci na vágní pseudoinformaci ze zasedání zastupitelstva v minulém periodiku, ale otištění odmítl).

Kromě toho mu byl po celou dobu k dispozici také náš věstník Mladočovské vidle (ty však odmítal od nás přijímat), pro který také platí tiskový zákon (o který si dělal starosti, zda ho dodržujeme a máme evidenční číslo), a tedy i právo odpovědi - mohl v něm také publikovat jakékoliv sdělení pro občany, zvláště když se mu nějaké údaje v něm nezdály, aniž by bylo nutné se na tiskový zákon odvolávat a na právo na odpověď či na naši omluvu. Nikdy nás však s takovým přáním neoslovil. Za uplynulý rok a půl od něho v radničním periodiku nebylo v tomto ohledu od něho ani písmenko. (Srov. obecporici.cz, kde jsou noviny obce k dispozici v el. podobě) Proč v nich mlčel?

Není údajně v jeho silách neustále vysvětlovat něco okolním starostům a spoluobčanům. Co přesně se zde má na mysli slovem “síla”. Kompetentnost? Za prvé bylo jeho povinností v rámci principu dobré správy v prvé řadě komunikovat nikoliv se starosty, ale s námi, objasnit nám, v čem přesně vidí jakýkoliv problém, zavolat si nás na obec. On či jeho právní zástupce mohl třeba reagovat na náš dotaz v souvislosti s jeho předžalobní výzvou, ve které nebylo nic konkrétně vysvětleno.

Za druhé jsme pro transparentnost. Totiž všechny dobré věci by měly být na světle. Domníváme se proto, že pokud chtěl spoluobčanům či starostům něco sdělovat (“bránit se”), bylo by bývalo čestnější a efektivnější tak činit na světle – otevřeným a transparentním způsobem (ne pouze osobními rozhovory s jednotlivci) pomocí veřejných komunikačních prostředků.

Považujeme za neopodstatněné jeho tvrzení, že je těžké se proti “nepravdivým” údajům bránit, když si nejsme vědomi jeho jediného konkrétního pokusu o apologii běžnými veřejnými komunikačními prostředky. Dokonce jsme mu nabízeli, že pokud nám pomůže uhradit aspoň polovinu částky za tisk, tak mu otiskneme v Mladočovských vidlích celé znění jeho žaloby, aby veřejnost věděla, že starosta obce má vůbec tyto problémy a nemá “sílu” je řešit, ale vůbec se nám dosud neozval s odpovědí. To, co vyplývá z jeho sdělení, že je v podstatě slabou bezbrannou obětí, považujeme proto za poněkud přitažené za vlasy.

Kromě toho, že o jakémkoliv problému, jaký měl František Bartoš s námi, radniční periodikum dosud cudně mlčelo (problém “neexistoval”), byla tím dost možná narušena i objektivita podávaných informací, za kterou se obec má zaručovat podle tiskového zákona. Pro budoucí generace tak byla porušena i historická paměť, neboť nebude jasné, že zde vůbec nějaký problém či místní konflikt byl. Při pohledu na poslední předvánoční číslo Poříčského zpravodaje (dostupné na stránkách obce) také

nejsou vidět žádné změny - obec jen vzkvétá a všechno je v pořádku. Dokonce úvodní text z pera dcery Františka Bartoše se zmiňuje o tom, že: *“Pomyslnou, leč nečekanou, ale o to dojemnější, třešničkou na dortu byla písnička pro Fandu, kterou naše děti věnovaly pouze panu starostovi a ve které mu krásně zazpívaly o tom, jaký je, jak si ho váží a jak ho mají rády.”* V pluralitní společnosti, kde mají lidé různý vkus a různé názory na věci, je, jak doufáme, v pořádku, když se nám při čtení takových řádků vybaví **kult nějaké osobnosti z 50. let.** Každopádně i v tomto čísle nebyla žádná zmínka od pana Františka Bartoše, že by měl vůbec s námi nějaký problém, a chtěl proto žalovat dva občany své obce.

Na závěr bychom soudou chtěli sdělit, že jsme zveřejňovali jen údaje pravdivé, pana Františka Bartoše jsme my nepoškozovali. Některá naše sdělení jsou ze strany pana Františka nekorektně, nepřesně či nedbale interpretována, a nám je tedy neprávem přisuzováno a podsouváno to, co jsme neřekli a nenapsali, nebo co jsme tak, jak si to vykládá on, nemysleli. Některá stanoviska jsou naším názorem, který je logicky odvozen z prokazatelných souvislostí. Některé údajné nepravdivé údaje nejsou v žalobě ani konkrétně specifikovány (bod IV.), takže jsme na ně ani nemohli i přes naši nejlepší vůli věcně reagovat.

Ve skutečnosti je pravdou, že po celou dobu neprojevil dobrou vůli ke komunikaci s námi a k objasnění věci, ale místo toho vsadil spolu s ostatními zastupiteli na krátkozrakou “pštroší” politiku ignorování problému či nás (i za cenu třeba porušování Zákona o obcích § 16 odstavec 2 písm g) v případě ignorování Výzvy k rezignaci, o čemž ani radniční periodikum nepřinášelo žádné zprávy či sdělení starosty občanům.

Pokud v poslední době podle jeho názoru klesla jeho důvěra u spoluobčanů, nejsme toho původci, kteří by za to nesli zodpovědnost. Naopak z jeho strany postupně docházelo ke hrubému a nevybíravému jednání a projevování zášť, které nejenže není hodné jeho úlohy starosty, kterou by měl vykonávat podle přísahy, kterou skládá, čestně, ale obecně se vymyká dobrým mravům.

František Bartoš nevyužil k projevení svých reakcí či k otevřené apologii proti údajně nepravdivým údajům ani Mladočovské vidle. Nevyužil k oslovení občanů v tomto smyslu ani radniční periodikum Poříčský zpravodaj. Zmínky o jakémkoliv problému, který by s námi měl mít, z něho naprosto vytěsnil, jako by neexistoval, jako by v obci bylo všechno včetně vztahů idyllické a obec jen vzkvétala. **Nese morální a politickou zodpovědnost za jednání své a některých spoluobčanů i kolegů, jejichž jednání schvaloval aktivně či tiše.**

Nezaložili jsme věstník, abychom někoho zesměšňovali, znevažovali (jeho vydávání pro nás představuje časovou i finanční zátěž), ale abychom se sami bránili pomluvám, abychom občanům předkládali přesnější a úplnější informace, které získáváme také díky

moderním nástrojům, jako je diktafon či kamera, a abychom věcně poukázali

někdy i s trochou legitimní literární satiry na problémy, které ostatní možná nevidí, nebo nemají čas vidět; abychom vyvolali diskusi...**Celý problém (Dudmanovi vs. František Bartoš) nevnímáme izolovaně, ale v rámci širších místních souvislostí, v širší perspektivě. Nejsme si ale jistí v případech, že bychom sami podávali na některé občany obce včetně Františka Bartoše žalobu, že by jakékoliv soudní vítězství mohlo vyřešit složitý místní konflikt.**

Nárok uplatněný v žalobě jako žalování zcela, to jest vůbec neuznáváme, a to na základě shora vylíčených rozhodných skutečností k věci. K prokázání tvrzených skutečností přikládáme Seznam označených důkazů, mezi které patří listiny a nahrávky na DVD a na které v našem vyjádření průběžně odkazujeme, a seznam poznámek. Jsme přesvědčeni, že předložené důkazy jsou dostačující. Vzhledem ke všem shora uvedeným skutečnostem proto žalování **n a v r h u j í, aby Okresní soud ve Svitavách žalobu v této věci v plném rozsahu zamítl.**

Pan JUDr. Lizna, který dostal případ na starosti ho celý přerušil (viz minulé Vidle) s tím, že se počká až na rozhodnutí u žaloby pana Boštíka, protože žaloby jsou si prý velice podobné. Proti tomu se pan Bartoš odvolal a Krajský soud mu vyhověl. Nám osobně je to jedno, kdy se jednání koná, ve skutečnosti jsme to uvítali.

Jelikož pan dr. Lizna odešel do důchodu, případ převzala JUDr. Lenka Knapčoková, PhD. První jednání bylo nařizováno na 6. září 2016. Náš osobní dojem je ten, že paní předsedkyně (samosoudkyně) se na celou věc dívá jednak z odborného právníka hlediska, ale také jako člověk, což považujeme za velice moudré. **“...přece tam v té obci budete všichni žít...”** Hned v úvodu se zeptala, zda jsme se nějak dohodli, či zda žalobci trvají na žalobě. Trvají. Trvají. Peníze nedáme, nedáme.

Poté začala povídat o tom, cože jí to ten pan právník žalobce udělal, že se to tak nedělá, když jí neposlal Vidle a neměla tedy vůbec z čeho vycházet. Naštěstí si je dohledala na internetu, nicméně v žalobě nebyla uvedena ani stránka s údajným nepravdivým údajem. Tak si prý přečetla Vidle, prý paní Dudmanová píše hezké články a ptá se tedy, v čem pana Františka Bartoše poškozují. Pan Bartoš se rychle ohradil, že ano, že jsme ho srovnali s Hitlerem a sadistou a jako další „důkaz“, že jsme ho takto srovnali vytáhl triumf, a to Výzvu k podání vysvětlení od předsedy fotbalového oddílu TJ Horní Újezd, který je pohoršen a má obavy o pověst oddílu, protože ve Vidlích je “přímo srovnáván s Hitlerem...” Můžeme jen spekulovat, zda se tyto dva nedomluvili, aby mu tuto výzvu s téměř právně přesnou formulací (...,přímo”) napsal, nebo zda jde o autentický dopis. Podstatné není to, jak to ještě někdo z Horní Dolní (ne)chápe, ale z čeho skutečně vycházíme, a to je text Vidlí. Pokud jde o přirovnání s Hitlerem, paní soudkyně řekla: „*Pane Bartoši, kontext!* Pokud jde o slovo sadistický, sdělila

jsem soudu, že jde o slovo, na jehož vlastnictví si nemohou dělat nároky jen profesionálové z řad psychiatrů, ale i obyčejní lidé. Paní soudkyně řekla, že i ona to tak pochopila a že je to slovo sice na hraně, ale že z kontextu je jasné, že bylo užito ne v klinickém smyslu, ale jako slovo krutý. Pan Bartoš kontroval, že to jednoznačně není na hraně, ale že to jednoznačně překročilo hranice, taktéž že slovo Hitler překročilo hranice. Opět jsem se mu snažila vysvětlit, že jsem srovnávala demokratický proces, který Hitlera vynesl k moci, s demokratickými volbami v obci Poříčí, ale asi marně.

K MIKROREGIONŮM: Pan František Bartoš je místopředsedou ve svazcích mikroregionu. Ve skutečnosti jsme se dozvěděli až z odvolání proti přerušení řízení ve věci jeho žaloby, že se kvůli pochybnosti o morálním profilu Františka Bartoše hlasovalo o jeho odvolání z postu místopředsedy svazku Litomyšsko-Desinka. A můžeme za to samotné hlasování prý my, a to je důkaz, že ho poškozujeme. Podle všeho ale odvolán nebyl, ale současně nám není známo, že by se tam před hlasováním o něčem debatovalo, že by byla předložená nějaká fakta a celá věc nějak rozklíčována. Sám prý jim jen řekl, že to dal k soudu. Když jsem totiž telefonovala panu starostovi Dol. Újezda, předsedovi toho svazku s dotazem, zda náhodou nedošlo k naší pomluvě či jednání o nás bez nás ve smyslu *Dudmanovi jsou lháři prohaní* ze strany pana Bartoše, zdálo se mi, že to od něho neuslyším, už proto, aby se věci víc nekomplikovaly a nikdo další nebyl do ničeho zatažen. Ani paní starostka Sebranic si (v telefonu) nevzpomněla, jak dopadlo hlasování, zda byl či nebyl odvolán, ale přitom ví, kdo je i nadále jejím kolegou místopředsedou ve svazku.

Když už takto proběhlo hlasování v jednom svazku, podnítilo nás to, abychom tentokrát my sami podali podnět na hlasování na valné hromadě jiného mikroregionu, a tak jsme využili emailových adres členských obcí a poslali na ně i některé dokumenty. Ze 40 obcí nám odpověděly jen dvě obce. (!) Starosta Sloupnice napsal, že si za panem Bartošem *stojí* (těžko říci, za čím přesně si stojí) a že všechno "to" jen brzdí "rozvoj" obcí. Nevíme, co má na mysli tím "to".

Ještě nám odpověděli v naprosto kuriozním emailu dvě bystré hlavy z malé obce Příluka (starosta s místostarostou). Vůbec věcně na obsah emailu s různými fakty nereagovali, jen že zvažují "podat žalobu na majitele našeho emailu za nevyžádanou poštu". Uvedli přitom (paragraf §178 Trestního zákona), který odkazuje na porušování domovní svobody. Nic takového, jako trestný čin nevyžádané pošty neexistuje. Jen se nás pokusili zastrašit. Reakce těchto dvou pánů je o to absurdnějšího rázu, že jsme použili email, který je přitom určen pro komunikaci s veřejností. Napsali jsme jim odpověď s tím, že si jejich služeb občané jistě velmi cení a kopii korespondence přeposlali všem starostům, ať si také počtou. Stojí za zapsání do kronik! Hnutí

STAROSTOVÉ A NEZÁVISLÍ tedy volit nebudu. Už název působí dost úzce a nezávislí to nenapraví.

Zbytek soudního jednání bychom si dovolili nazvat neproduktivní okrádání nás o čas žalobcem. Pokud se totiž dva lidé vyjádří slušně a velice věcně a podrobně k žalobě, očekáváme, že bude na toto vyjádření žalobce u soudu reagovat (také věcně), nikoliv jen dokola pořád omílat body žaloby a nebýt ochoten rozvinout úvahy nad protiargumenty.

Paní soudkyně se ptala, zda by se Mladočov nemohl osamostatnit a pan starosta Bartoš se dušoval, že by si to tak moc přál! To pokládáme za velice pozitivní věc! Tak to už se určitě brzy dočkáme (pro začátek) Osadního výboru pro Mladočov, jehož členy mohou být třeba i všichni občané a Mladočov by byl pod Poříčím už jen formálně. Těžko říci, jak si opravdu interpretovat jeho přání. Může se ale dotknout těch, kteří by si to nepřáli a měli by strach z jakési **izolace**. Těžko říci, o jakou přesnou izolaci (od čeho přesně?) se jedná, zda o **plot** (?) s bránou se strážní věží a kamerou a zda ten plot by byl určen proti nelegálním útekům do Poříčí či naopak - proti neoprávněnému pronikání občanů z Poříče a Zrnětína do Mladočova. Ploty jsou teď v módě! Ale zavést mýtné a parkovné by nebylo špatné - těch autíček! Pro místní a traktory ale navrhujeme osvobození od poplatků!

Pak také pan Bartoš opět zopakoval oblíbeným způsobem nutnost

Běž si do své chýše, ty...!

kanalizace. Ta prý buď je, nebo je s rozvojem obce amen. Upozornili jsme ho, že užívá falešné dilema. Je silným pokušením některých řídicích pracovníků, když cokoliv chtějí prosadit, a toho si všimněte prosím, prezentovat to jako dilema čili **volbu pouze mezi dvěma možnostmi**, a to třeba **buď**

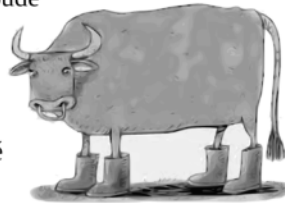

kanalizací, nebo...(jakže to jednou říkal pan místostarosta?) **chozením ve sračkách**. (Asi to tak je někde v Zrnětíně, ale tady v Mladočově o ničem nevíme.) Toho si všiml už pan Aristoteles a identifikoval tento velmi oblíbený a nadužívaný logický klam (faul) jako falešné dilema. (Více viz Vidle Jaro 2016).

Chtělo by to každopádně, aby obec sehnala aspoň **dotace** místo na kanalizaci aspoň **na** nějaké ty **gumové holínky** do každé rodiny s tím, že každý by nahlásil velikost boty a počet párů a zaplatil jen zlomek skutečné ceny, zbytek by byl zdarma. Ale jak říkáme, tady v Mladočově zvláštní problém nevidíme, tak asi bude

spíš v Poříčí a v Zrnětíně – tam by měli vyfasovat raději rovnou dva páry.

Někdy v říjnu je druhé (poslední) stání.

Ze zasedání zastupitelstva obce Poříčí dne 13.07. 2016

Na zasedáních (I na tomto) se obecně často projednávají odprodeje či přijetí nějakého nabízeného pozemku do vlastnictví obce (nudlička), dále pak nechybějí body s klíčovým slovem *mikroregion*, což je vždy pouze o tom **kolik** (od něho) a **na co** (se to obec rozhodne použít). Pan Luboš Bartoš si třeba za 10 Kč koupit betonové dlaždice (50 x 50), podal totiž žádost. No, byl přímo u toho (na stavbě za horkého počasí), a kdo dřív přijde, ten dřív mele. Jiné lidi by to třeba ani

nenapadlo, protože obec nepřišla sama s nabídkou či aukcí, ale jde o pár dlaždic, které mu přejeme, ať mu dobře slouží.

Tak se nám ale zdá, že účast veřejnosti na zasedání zastupitelstva postupně ztrácí smysl. Totiž k diskusi spíš dochází před zasedáním a po něm. Na samotném zasedání nejsme svědky živé diskuse. Do usnesení občan ze Zákona o obcích zasahuje pouze svými stanovisky. Tak například jedním z bodů zasedání byl **Zápis do kroniky obce za r. 2015**. Léta ho prý již dělá bratr pana místostarosty a přepisuje ho paní Prokopová. Ne, nedebatovalo se o obsahu tohoto zápisu, co v něm nechat, co pominout, co přidat, co přeformulovat, pouze se odsouhlasilo jeho schválení.

Občan má právo účastnit se veřejného zasedání a vyjadřovat se k jednotlivým bodům před hlasováním o nich. **Z čeho ale měl v tomto případě občan vycházet, aby se k bodu po právu vyjádřil, nám není jasné.** Předem zápis neměl k dispozici a zastupitelé o něm nedebatovali. Kdyby aspoň starosta řekl, že to měl dát k dispozici občanům na internetu předem, nebo že nám i přes takové pochybení co nejdříve pošle naskenovaný zápis emailem, byl by to ještě pořád z jeho strany **vstřícný krok**. Takto můžeme přinejmenším spekulovat o

tom, co se v něm vlastně píše. A mít pochybnosti o vyváženém a objektivním zápisu do kroniky.

Pokud bychom přišli 7 dní před zasedáním ihned po zveřejnění pozvánky na zasedání, že bychom se rádi podívali do toho zápisu, bylo by nám řečeno, že to není možné, ať si podáme jediň písemnou žádost (jako už někdy v minulosti). Pokud bychom nesouhlasili, starosta obce by zavolal policii. Písemné žádosti by bylo vyhověno do 15 či do 30 dnů (tedy do dne, kdy už je zápis dávno na zasedání odsouhlasen). Pokud bychom žádali o nahlédnutí dle Infozákona 106, nejspíš by nám obec dala zaplatit ještě úhradu za *mimořádně rozsáhlé vyhledávání kroniky nebo zápisu do ní*. Jinak nám zápis k nahlédnutí nedá. A peníze pak nevidíme, i když Kraj obci nařídí je vrátit. Je to zvláštní úhybný manévr, zaklínání občana, aby se nedostal včas k informaci a ztratil o informace zájem.

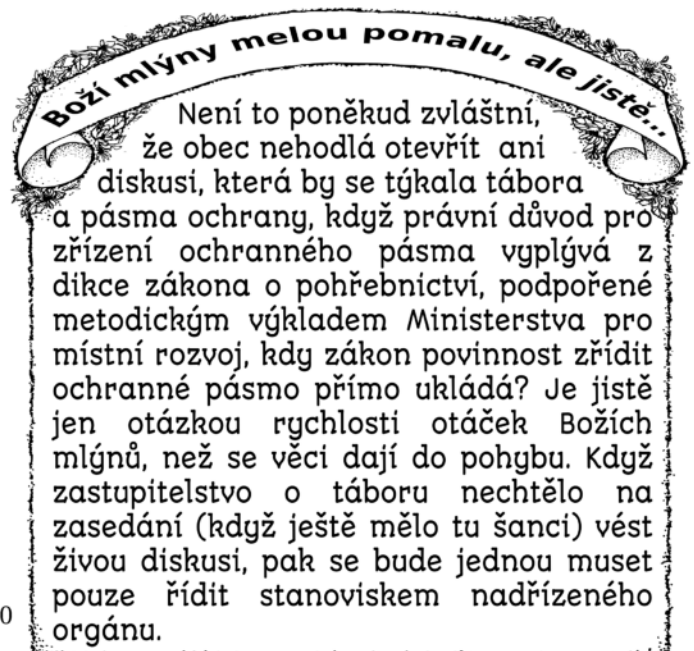

Paní Kateřina Kusá se jen usmívá nad tím, že občan nemá z čeho vycházet, aby se k bodu o Zápisu do kroniky obce mohl po právu jakkoliv vyjádřit.

Jenomže smysl veřejného zasedání zastupitelstva v demokratické státě je ten, že se ho smí účastnit i veřejnost, a to aktivně. Ne jako diváci nějakého již předem nacvičeného představení (které nesmí být nikým přerušeno) s předepsaným scénářem, který pak už jen někdo přečte, kdy herci nemají smysl pro improvizaci.

Jsou ale už i jiní občané obce, kteří již osobně konfrontovali starostu obce s některým jeho jednáním, které jim připomíná 50. léta. Pokud by však na obecním úřadě setrvali déle, možná by na ně také zavolal policii. Naštěstí existují Mladočovské Vidle, jejichž obsah nemuselo schvalovat žádné osvícené vedení obce.

Jinak zasedání proběhlo jako obvykle velice rychle. Neil si přál, aby jako nový samostatný bod jednání dali

Tábor v Mladočově za hřbitovem a noční klid a že je to ostuda. Věra řekla, že pásmo ochrany už mělo být dávno navrženo v územním plánu. Pan Boštík byl s takovým bodem rychle hotový, a sice že **tábor nikomu nevdá!** Hotovo. Neil mu opáčil, ať si svá slova nechá až do případné diskuse k danému bodu, až bude jako bod odsouhlasen na program zasedání a přijde na něho řada. Jenomže nikdo to pochopitelně jako bod nenavrhl, natož schválil! NIKDO. Paní zastupitelka Kusá se jen přemile usmívala. Mile se usmívala v podstatě u každého bodu a obzvlášť, když jsme k němu něco řekli. Třeba ke kronice.

V jednom momentu starosta ale projevil smysl pro drama a zavolal policii do Litomyšle, ať si prý přijedou zasáhnout proti Neilovi, aby mohl v klidu vést zasedání a nemusel s ním diskutovat o tom, proč by mu dal nahlédnout do zápisu do kroniky až po písemné žádosti. Škoda, že jsme neslyšeli, co mu řekli (vy tam neumíte spolu komunikovat, to je pořád dokola...), ale nepřijeli. Určitým způsobem to působí až komicky, jako když král zavolá: **Stráže! Chopte se ho!** Ale stráže nikde.

Tak nějak mlhavě jsme vnímali slova starosty ohledně **další etapy kanalizace ve zbytku Poříčí a Zrnětíně**. Asi tomu všichni rozumějí, omlouváme se tedy čtenářům, pokud my ne, že vše tak rychle nepochytáme, ale kanalizace v osadách Poříčí a Zrnětína nás zajímá už jen do té míry, do jaké výše by byl úvěr, který by si obec, jejíž je Mladočov součástí, musela vzít na doplacení, do jaké se používají veřejné prostředky. Přáli bychom si, aby obec o kanalizaci a všech fázích plánování přesně a podrobně informovala ve zpravodaji nebo online. Jde přece o **velikánský projekt, možná největší v historii obce, ale s relativně krátkou životností některých jeho důležitých částí a s dalšími náklady obce (všech) a občanů (každého zvlášť)**.

Bude se prý žádat o projektovou dokumentaci (firma Jafis Litomyšl) v hodnotě 306 000,- Kč a pak se vysoutěží dotace a teprve pak se prý bude vědět, kolik to bude stát. Nevíme, dle jaké metodiky naše obec vybrala zrovna tuto firmu, ale (do částky 306 tisíc) asi ji požádala sama. Zatím prý nevědí, kolik to bude stát- až prý po vysoutěžení. Máme za to, že každý, kdo něco staví, musí mít nějakou šajnu o tom, kolik ho to bude minimálně či maximálně stát. Jenže žádat písemně o vysvětlení, by nás stálo čas, peníze a možná i bezpečí.

Zdá se nám, že na otázku, kolik to bude stát VŠEOBECNĚ (stát, EU), by mohlo být odpovězeno v momentu, kdy je hotov projekt. Na otázku, kolik to bude stát OBEC, se asi ví, až jak dopadne žádost o dotace. OPŽP (Operační program životního prostřední neboli eurodotace) nabízejí prý 63, 75 % na jednoho ekvivalenta (na jednoho ekvivalentního obyvatele, EO, zkrátka na jednoho z nás, ne na dům, ale na osobu). A nabízejí 90 000,-. Starosta nehovoří pomalu. Nevíme, zda jde o 63,5 procent do této či z této částky. Myslí se tím asi ten maximální limit, kolik to může stát na jednoho obyvatele

(ale nevíme, zda to ministerstvo nebo obecně i obce) Ještě lze žádat o dotace Ministerstvo zemědělství, to by prý dalo 65 procent, ale maximálně ne víc než 80 000,-. Je to sice více, ale do nižší částky.

Na informativní schůzce ke kanalizaci v Mladočově se vedení obce dušovalo, že se bude **jenom zjišťovat, kolik by to stálo**. Až by člověk nabyl naivního pocitu, že pak proběhne další etapa jednání s občany, kteří se to dozvědí a budou v diskusi řešit, zda se do toho vůbec půjde a co to vůbec znamená pro obec. Jenomže to samotné zjišťování stojí veřejné prostředky. Za 306 tisíc by už tři rodiny měly ČOVku. A o tom, kolik stálo plánování do 1. 6. '16, jsme psali v minulém čísle Vidlí. Měli jsme za to, že se pak obec bude znovu ptát lidí. Že obec bude otevřeně a podrobně zveřejňovat všechny kroky, všechny fáze plánování. A ne že **plánování kanalizace v Mladočově je opožděné**, pak že se **nepokračuje**, pak že se **pokračuje** a u soudu, že **kanalizace v Mladočově nakonec není**. Neil se pozastavoval nad rychlostí a lehkostí, s jakou se projednává bod, kde se rozhoduje o nemalých veřejných částkách, které mohou vést dále k proinvestování asi největší sumy v dějinách této obce. Pan místostarosta Neilovi pak po odhlasování řekl: **Vidíš? Shodli jsme se!**

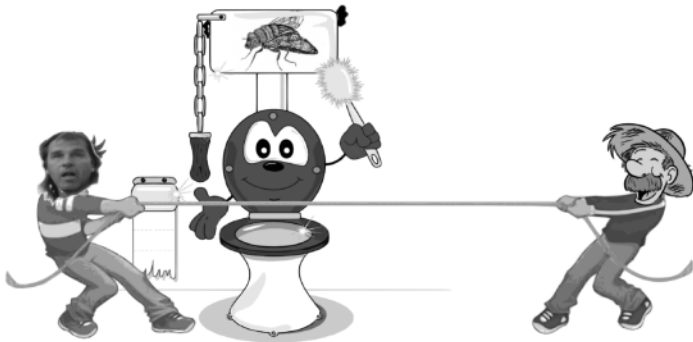
Jeví se nám to (alespoň z lavic při zasedání) tak, že rozhoduje starosta a místostarosta a ostatní už jen bez dalšího zvedají ruce. **Žádný brainstorming** * se tam před veřejností nekoná.

***Brainstorming**, doslova bouře mozků, je skupinová technika zaměřená na produkování co nejvíce nápadů na dané téma. Je založena na **skupinovém výkonu**. Nosnou myšlenkou je předpoklad, že lidé ve skupině, na základě podnětů ostatních, vymyslí více, než by vymysleli jednotlivě. Před započítím je třeba ještě jednou problém zopakovat. Mluvit by měl v jednom okamžiku pouze jeden. Po fázi vymýšlení přijde na řadu výběr nejlepších nápadů ze všech zapsaných. U brainstormingu jde především o kvantitu nápadů. Pomáhá neformální prostředí, tým, který se navzájem zná (účastníci by se jinak mohli obávat, že se „shodí“ před ostatními), žádná kritika ostatních. Členové skupiny jsou vedeni k tomu, aby navrhovali pokud možno neobvyklé, dokonce groteskní řešení.

Letní tábor Pštrosječín

Pak jsme při odchodu prohodili pár slov s panem místostarostou, řekl, že pastorační rada, kde jen on, jeho bratr Josef, pan Rosypal a asi 3 další nejmenované osoby, moc nefunguje, protože zde není farář. A ty chatky za hřbitovní zeď tam prý nepostavila obec, ale ty tam prý **dali komunisti**. Mohli si je ale vzít k Orlovně. A když se Neil při odchodu již před Orlovnou zeptal pana starosty, a co ten osadní výbor, pan starosta mu odpověděl pěkně tak, jak se na starostu a místopředsedu svazků obcí sluší a

patří: „Táhni do hajzlu!”

Ze zasedání zastupitelstva obce Poříčí dne 14.09. 2016, aneb pan poslanec VOSTŘEL už zase chyběl

Před zasedáním to vypadá tak, jak bychom si samotné zasedání představovali – starosta o něčem tlumeným hlasem s druhými diskutuje! Jenže jakmile ale zasedání začne, diskuse mezi nimi utichne.

To je zvláštní, že pan Rosypal před zasedáním popírá, že by kdy Neilovi sebral kameru. Jenomže protiprávní čin není jen to, že někdo někomu něco sebere proti vůli majitele, zmizí s tím a majitel věci ji již nikdy neuvidí. Útokem na majetek je i to, pokud se věci někdo bez přivolení majitele, třeba i na nějaký kratší čas zmocní. Jak by se komukoliv z nás líbilo, kdyby třeba někdo nasedl do našeho auta, kousek se s ním projel a pak vysedl a auto snad přenechal (byť ne moc ochotně) jeho majiteli? *Já jsem přece nic nesebral...(?)*, řekl by ten, co se s ním projel. *S tebou se nedá vůbec bavit*, řekl by ještě.

Neil si postavil stativ na místo, kam si ho obvykle staví a starostovi vadilo, že prý to bude zavázet, že mu do toho někdo kopne.....Takovou starost měli. Když pak Neil přihrnul k sobě dvě židle, aby byly dál napravo od stativu, aby se lidem (kterým?) snáze mezi stativem a židlemi procházelo, starosta mu řekl: „*Nešáhej na to, není to Tvoje!*” Výsměch. „*Vaše také ne,*” řekla Věra.

Ptali jsme se, zda nám vrátí obec peníze za poskytnutí informací, nebo zda je máme žádat u soudu. Bez odpovědi.

Chyběl pan Petr Faltys, pan Radim Bárta a pochopitelně zase chyběl pan Vlastimil Vostřel. Věra navrhla, aby jako bod zařadili: **Dluh obce**

Dudmanovým (neoprávněné účtování za poskytnutí informace) a prodiskutovali, zda se jim peníze vrátí, nebo ne, že i s loňskem jde o 400-500,- Kč. Ne, nikdo ho nenavrhnul k zařazení do programu, nikdo se tomu nedivil, ani starosta nebyl ochoten rychle a stručně rovnou na nastíněné téma reagovat. K problému mlčí. **“Jdite doprdele s tyma penězma,”** řekl pan Faltys. **“My vám naučtujem víc,”** pohrozil později ještě před Orlovnou.

Dále Neil navrhl jako bod **Výzva k rezignaci pana Rosypala**, který po něm chce 30 tisíc odškodného za to, že se Neil bránil tomu, aby mu násilím nevzal kameru, a způsobil mu *modřinu a oděrku*. Neil si přál, aby o té výzvě diskutovali už proto, že někteří z řad zastupitelů museli osobně vidět, že se Neilovy kamery pan Rosypal skutečně na nějakou chvíli zmocnil. Nikdo nechťel toto navrhnout a starosta obce nám nedovolil se více k programu zasedání vyjádřit (přičemž program samotný je bodem jednání, k němuž mají občané právo se vyjádřit, každý 2 minuty a 2x) a honem spěchal se zahájením zasedání. *“Buďte ticho, nebo zavolám policii.”* Nebyli jsme ticho. *Nechceme se s vámi bavit.* A my nechceme být ticho. Starosta odešel na chodbu, takže jsem neslyšeli, co přesně dramatického policii sdělil.

Jednání bylo přerušeno a všichni (i my) jsme odešli na vzduch před Orlovnou čekat na policii.

Společné čekání na policii: Starosta tam s Věrou diskutoval, že prý, když si budeme jen dopisovat, že to „dobře” funguje. Věra mu řekla, že spíš takové dopisování směřuje k soudu (k žalobě na obec podané námi).... Pak ještě pan Faltys k Neilovi: **„Běž do své chýše...”** Pavel Boštík: **„Jseš naplavenina, ta nejhorší, jaká tady kdy byla,”** bez věcného vysvětlení uvedl tento pán. Neilovi **„Tam už nepudeš zpátky,...do popelnice!”** řekl s úsměvem další zastupitel k tomu, zda se Neil zúčastní zasedání.

Nevíme přesně, co si pan starosta sliboval od policie, nejspíš doufal, že pomocí ní naši účast zablokuje, *aby měl klid* a nemusel slyšet otázky, proč nám obec nevrací peníze. Ale bohužel se mu to nepodařilo ani s pomocí policie zabránit nám účastnit se veřejného zasedání. Všichni jsme šli pěkně zpátky dovnitř, jen já se vrátila krátce na chodbu sama za policii. Ani jsem policii nemusela připomínat, že pokud by chtěla od nás nějaké dlouhé vysvětlování, musela by nás zatknout, čímž by ovšem jednala nezákonně, protože by nám upřela právo na účast na veřejném zasedání. *Ne, ne,* že se jen mě chtějí na něco zeptat. *„Žádám tímto policii o zákrok, tady se nedá jednat!”*, zkusil starosta pak znovu. **Nakonec byla policie přítomná jako stráž (!) bokem až do konce zasedání. I s námi, co jsme opět byli na svém místě!** Chudák policie (muž a

žena), není možné po ní chtít znalost Zákona o obcích a jeho výklad.

Projednán byl první bod, **oprava** nějaké **komunikace**. I k druhému bodu se Neil vyjádřil v tom smyslu, proč jsou body na pozvánce tak vágně oznámeny bez čísel parcel. Pak byla jako další bod **oprava komunikace před výjezdem ze ZD Poříčí**, smlouva s firmou, která to bude dělat (468 000,-). Podání žádosti o dotaci na opravu další komunikace. Neil opět slušně žádal, necht' pan starosta píše méně vágně ty body na pozvánce. Dále šlo o **schválení pronájmu provozovny kadeřnictví** v IC paní z Proseče, která projevila zájem. **Smlouva o přijetí úvěru**, aby obec byla krytá a snáze se získaly dotace, a to v souvislosti s II. etapou kanalizace. Zpracována je prováděcí dokumentace. Financování by bylo asi z Ministerstva zemědělství, nebo z EU, něco z Kraje, něco obec a zbytek úvěrem, není třeba ručit kulturákem apod., úroková míra přes 0,7 %. Hrrrrr, to byl ale frčák. Pan starosta hovořil k tomuto bodu neuvěřitelně rychle **jak licitátor** s kladívkem (předsedající dražbě třeba dobytka). Konec zasedání.

Policie nám vyjadřila starost, co dělat, když by přistě zase starosta zavolal, ať zasáhnou. Navrhla jsem, aby lépe zkoumala, proč přesně ji někdo volá, zda i občan nemá nějaká práva a zda tato nejsou porušována.

Mýty a fakta

Paní Dudmanová se určitě mstí, protože neúspěšně kandidovala do zastupitelstva

Čím a jak? Úspěch či neúspěch závodníka ještě neurčuje to, že se může postavit na startovní čáru. To jen někteří politici otevírají šampusy ještě před doběhnutím do cíle. Stejně tak politik není ještě úspěšný jenom proto, že se dostal do funkce, do zastupitelstva obce. Důležitá pak je jeho všestranná osobní výkonnost v něm, ta teprve určuje jeho úspěšnost. Pravda, možná některý politik slaví, že se konečně dostal k moci. Politik a vůbec každá osoba by však měla slavit a být oslavována, kdykoliv slouží občanům, kdykoliv naslouchá občanovi, mluví pravdu, řídí se zákony a stanovisky nadřízených orgánů. To je úspěch!

A každý, i pan starosta Franta si nepochybně umí spočítat, že i kdyby paní Dudmanové dali hlas nejen všichni voliči z Mladočova (z principu že je prostě z Mladočova), ale všichni voliči z obce, že zastupitelské křeslo je jen jedno a že stejně nemusí být „úspěšná“, protože se jí nemusí podařit nic prosadit a že její návrhy by mohly být blokovány ostatními osmi zastupiteli. Jakékoliv její kroky by nejspíš i pak byly stejně interpretovány jako msta.

Jen Bůh ví, že není našim snem práce v administrativě, že ve skutečnosti bychom nechtěli (jen opravdu z nezbytí) zastávat místo ve správě. Těsně před volbami jsme se ale začali o místní politiku zajímat a bylo by zbabělé nebýt připraven jít do voleb. Kandidatura byla jen součástí zahájených aktivit, přičemž to bylo **pouze jednání obce** na schůzce ke kanalizaci, kterým to začalo. **Obec si nás sama aktivovala!** Uplatňovat jen své pouhé občanské právo či psát malý věstníček má ale také něco do sebe, ne? Její kandidatuře do voleb předcházela naprostá nečinnost. Vážně neřešila, že Mladočov už není samostatná obec. Že Poříčí má sice prapor, ale nezbyla mu ani matrika - kdysi základní právo obcí, (která je v Újezdě) a ostatní úřady v Litomyšli. Vedla s manželem asi 5letý život zalezlého *krtky mladočovského*, o kterém ani nikdo nevěděl, že někdy vylézá na světlo, dokud si na schůzce o kanalizaci nevšimla, že vedení obce vede schůzku podezřele uspěchaně a že se jaksi odtrhlo od některých občanů (nebo občané spíš od takového vedení?) a zdravého selského a nezajímají ho jejich zájmy tolik jako vlastní vize rozvoje.

A ještě jedna poznámka, když už jsme u msty: Když jsme poprvé v životě na podzim roku 2014 poslali na obec kvalifikovanou žádost s podpisy dalších dvou občanů z Mladočova, bezprostředně časově poté, co nám ji tito občané podepsali, dostali obsílku od Stavebního úřadu. Nějaká jejich stavba, k jejíž realizaci došlo zhruba před 20 lety, neměla úřední povolení. Vesničané všech obcí, kteří máte všechno zlegalizované, podle norem a na všechno doklady, po nich můžete hodit kamenem.

Nejzajímavější je na tom to, že tato stavba (daleko od sousedů) na pozemku v osobním vlastnictví těchto občanů zničehonic náhle natolik začala komusi vadit (čím to?), že je musel udat úřadům, které pak po nich žádaly zaplatit **pokutu 10 000,- Kč**. Dneska lituji, že mě proti tomu nenapadlo zkoušet napsat odůvodněné odvolání. Udal je někdo, kdo se musí vyznat ve zdejší lokalitě a také velice dobře v nahlížení do katastru a na čísla parcel. Ať jsi to byl kdokoliv, vystup ze stínu, ty mstivý zbabělče! Požádáš-li, bude ti odpuštěno.

Dudmanovi na každého plivají...

Tak třeba pan Rosypal se musí cítit být panem Každým. On je zastupitel, který seděl za stolem na zasedání obce, která si neoprávněně odhlasovala ceník (za poskytování informací), který je k ničemu. Je k ničemu, neboť obsahuje nesmysl bez opory v zákoně, a sice položku: zpracování informací. A ještě je pak obecně mylně vykládán (uplatňován). A kdopak je za to zodpovědný? Kdo se neodůvodněně obohatil? Obec. O nic, to obec? Je to on, pan Rosypal, kdo seděl minule za stolem na

zasedání a ani ho nezajímalo, že obec nám něco dluží. Totiž zajímalo je to snad jen do té míry, do jaké je to pro ně zábavné. Natož jak to tedy bude řešit, jak daleko chce zajít. Až k soudu? Neřekl: Nebojte, peníze se Vám vrátí. K nespravedlnosti a neodůvodněnému obohacování obce je naprosto netečný, nezतोžněný s tím, že i on za to nese zodpovědnost a má s tím nějakou souvislost. Útočník na majetek byl odjakživa nazýván zlodějem. Doslova tím, kdo dopouští, aby se dělo zlo (zlo+děj). Kdo útočí na majetek (kamera, diktafon), jedná neoprávněně. A pokud někdo tvrdí, že Neilovi na kameru nesahal, a tvrdí to správnému orgánu, tak křivě vysvětluje. Pfujtajbl.

Loni nás **zastřašoval** v předžalobní výzvě soudem, a že mu máme do čtyř dnů poslat **600 000 Kč** za jakési blíže nikterak specifikované údajné nepravdivé údaje. Pfujtajbl.

Nyní chce pan zastupitel Rosypal po Neilovi 30 000 Kč za modřinu a oděrku, kterou mu Neil způsobil, když se pan zastupitel sápal na jeho věci. Odepsali jsme, že jde o nehoráznou nesoudnost, že jsme ještě neslyšeli, aby pachatel protiprávního jednání chtěl po své oběti peníze za újmu (ještě k tomu drobnou). Pfujtajbl.

Asi před měsícem jsme poslali výzvu paní místostarostové. Psalo se v ní o tom, že dne 29. dubna 2015 po zasedání zastupitelstva ho před Lidovým domem za přítomnosti jiných občanů, kteří se zúčastnili zasedání, nařkla z toho, že ji minule držel pod krkem. Agresivně na Neila v uvedený den výše ukázala prstem a sdělila mu, že ji držel pod krkem a že to má natočené a ukázala na svůj přenosný počítač s tím, že s tím také půjde na policii. Druhá paní řekla: Jsme to viděli! Nevíme, co má natočené, a co kdo viděl a co je ochoten říci u soudu, policie si Neila nepředvolala. Ale jedno víme: že ji pod krkem nikdy nadržel. A moc se nám to nelíbí, pokud to někdo říká. Pfujtajbl.

Neil ji tedy žádal, aby se mu omluvila osobním dopisem, který zveřejníme v periodiku Mladočovské vidle, z něhož bude patrné, že:

- 1) Pan Neil Dudman ji nikdy za krk nadržel a lituje, pokud její nepravdivá slova způsobila jakékoliv nepříjemnosti jemu nebo jeho rodině.
- 2) Uhradila mi finanční satisfakci 10 000,- Kč jako odškodné za nemajetkovou újmu, jako je například i stres a obavy, které jste svým nepravdivým obviněním způsobila mně a moji rodině. Peníze budou použity pro veřejně prospěšný účel, a sice na vydávání věstníku Mladočovské vidle. Bank. spoj.: 2106089479 / 2700.

Nereagovala. Nijak. Ani s tím nepolemizovala. Bylo by to asi pod její úroveň. Tak ji Neil napsal druhou, tentokrát skutečnou předžalobní výzvu v souladu s úst. § 142 a/ občanského soudního řádu s tím, že pokud nedojde k nápravě, bude ji uplatňovat soudní cestou. Máme za to, že slušný člověk se jen tak pro nic nesoudí a snaží se věci řešit mimo soud. Říká se, že slušný člověk se o 10, někdy až o 50 tisíc nesoudí. Dívá se na lidská selhání a křivdy s nadhledem a odpouští. Jsou však věci, u nichž není jisté, že se nebudou opakovat. Stále ještě může na Neilovu výzvu reagovat.

Takový klid tady byl, i za komunistů toto tady nebylo!

Co je to vlastně klid? Přísluší se vůbec hodnotit člověku, který tak maximálně jednou za 4 roky jde volit a akorát se účastní nějakých her a spartakiád s kobylihami a na nějakou komunální politiku si ani nešáhne? Který se nestará o svobodu vyjádřování a transparentnost kroků obce, neví, že existuje nějaký zákon o obcích, Infozákon, správní řád? Který nic nezkontroluje rychlost užívání fofru a věří osvěceným poslancům a tomu, že do zastupitelstva poslal ty nejlepší? Který nemá tušení, že na obci třeba proběhla nějaká úřední jednání a jaká, když v době, kdy probíhala, byl na houbách? K čemu se pak vůbec chce věcně vyjadřovat a za čím si stojí? Z čeho vůbec vychází? Necht' pak nechá na pokoji ty, kteří to mají jinak, a nepřekáží. Za garanta míru a pořádku se považovali už různí diktátoři.

Dvě PSČ vesnice Mladočov

Přiznáme se, že nám dlouho trvalo, jaká je vlastně korektní PSČ Mladočova. Když napíšeme Mladočov, je otázkou, zda chceme pak v adrese naznačit, pod jakou obec tato osada patří, nebo pod jakou poštu. Obec je jasná - Poříčí u Litomyšle. PSČ Poříčí je **569 64**. Má svou vlastní poštu s PSČ. No, spíš takovou malou poštovnu, ale má. Jenomže samotná obec Poříčí u Litomyšle má v záhlaví oficiálních dokumentů napsáno Poříčí u Litomyšle **570 01** Litomyšl. Jde tedy o PSČ Litomyšle. Ani na poště v Dolním Újezdu jim to ale nevyhazovalo 570 01. Taková formulace může i naznačovat, že Poříčí je osadou Litomyšle, případně, že jediná nejbližší pošta je v Litomyšli a že obec nemá poštu s vlastním PSČ. Wikipédie pro jistotu uvádí dvojí PSČ Mladočov: 569 64, 57001 ; Poříčí: 569 64 až 570 01; Zrnětín: 570 01. A

při zřizování datové schránky v Litomyšli- adresa neexistuje ani s tím ani s tím PSČ.

Pokud jde ale o litomyšlské PSČ Mladočova, kdesi ve vzduchu visí otázník, co bude v budoucnu, zda pošta v Poříčí bude ještě existovat a nebudeme muset chodit na poštu až do L. s pomalým retro provozem, kde člověk číhá, až se rozsvítí konečně jeho číslo a on bude moci poslat jeden dopis.

Výkladový slovníček poříčské správy

obrátit celou obec naruby..... když se úzké skupině lidí z vedení obce nelíbí, co se o nich někde píše, byt' by to byla pravda

mstít se..... to se říká o lidech, kteří jen vyjadřují svůj faktu podložený názor

chýše...venkovský rolnický statek

chodit ve sračkách..... nešťastný důsledek plánu kanalizace, který selhal

řídít se jednacím řádem... nedovolit občanům vyjádřit se k programu zasedání; Dudmanovi smějí hovořit 1x 2 minuty, ostatní déle, zejména, pokud

Dudmanovy budou osobně napadat poznámkami, které s věcmi veřejnými vůbec nesouvisí
rozvoj obce...přiblížení se „úrovni“ města, zástavba i kvalitních zemědělských pozemků

bordel všude...pracovní rozložení zemědělských a jiných strojů produkující potraviny pro ty, kteří s hlínou a hnojem nepracují, ale produkty zemědělců si kupují

dělat mnoho pro obec.... být třeba normálně zaměstnán s dobrým platem, nemuset chodit na noční sichty, umět žádat o dotace, případně získat veřejnou zakázku apod.

přivandrovalec...čistokrevný Angličan, občan Spojeného království Velké Británie a Severního Irsku s přechodným pobytem ve Spojeném království Velkého Pštrosečina a Severovýchodního Mladočova

Odstěhujte se, bude klid.... Nashledanou, dobrou noc

Prodej starých odrůd slivoní

Kde: Ovocná školka
Bojkovice-Radim

Pešek

Kdy: od 20. října 2016

Kontakt:

ajsa1@seznam.cz, tel: 777 579
776, prodejna 776 406 772,
poštovné cca 180 Kč.

Odrůdy s podnoží mirobalán:

- **Althanova renklóda** Staročeská odrůda renklódy s většími plody (35 - 45 g) fialově načervenalé barvy, zrající v druhé polovině srpna.

Aromatická, dezertní. Středně odolná šarce, cizosprašná. Hojně a pravidelně plodná. Pro přímý konzum i kompoty. (čtvrtkmen 170 Kč, špičák 150 Kč)

- **Durancie** Tolerantní šarce, výborná na pálení a povidla. Čtvrtkmen (170 Kč)

- **Wangenheim** Odrůda švestky vhodná i do vyšších poloh, dobrá tolerance na šarku, vhodná na jídlo, kompoty i pálení. Plody střední, kulovité.špičák (150 Kč), čtvrtkmen (170) Kč

- **Mirabelka nancyská** Starofrancouzská odrůda. Plody menší, kulaté, žluté barvy, šťavnaté, sladké, aromatické, odlučitelné od pecky. Zraje od poloviny srpna. Samosprašná, hojně a pravidelně plodící. Možno sklízet setřásáním. Vysoce odolná šarce. Na jídlo, zavaření, sušení, pálení. (150-170 Kč)

Anglický koutek

stork	/stórk/ čáp
he died	/hí dajd/ umřel
remember	/rimembr/ vzpomínat, pamatovat si
riderless horse	/rajdrles hórs/ kůň bez jezdce, jezdceprostrý kůň *
funeral	/fjunrl/ pohřeb
graveyard	/grejvjard/ hřbitov
Joseph	/džouzif/ Josef
pumpkin	/pampkin/ dýně
plum brendy	/plam brendi/ slivovice
tranquility	/trankviliti/ ticho, klid
contemp	/kontemp/ pohrdání
nutter	/natr/ cvok, blázen

* Vojenská pocta, třeba za rakví prezidenta Reagana šel černý osedlaný hřebec bez jezdce, s botami vůdce v třmenech naopak, že se jako naposledy dívá na své vojsko, symbol padlého vojáka, někoho, kdo si už nezajezdí, zvyk již od dob Čchingis chána

Vtipy a citáty o hlouposti

Miloš Zeman:

Politika je především bojem proti blbosti, včetně blbosti vlastní.

Je nebezpečné spojovat se s blbci, byt' by stáli na Vaší straně.

Jan Werich:

- Blbce nikdy neusvědčíte z blbství.

- Jakmile se ze stáří začne dělat zásluha, je to špatné. Protože každý blbec – starej – byl taky jednou mladej blbec.

- Kolikrát jsme se už přesvědčili, že kde stranický blb, tam je vždy nebezpečno. A aktivní blbec — ten je horší než cizí, případně i třídní nepřítel.

Jak poznat blbce: „Jak zjistíte,“ vyptával se jistý český politik odborníka, „že někdo, kdo vypadá úplně normálně, je úplně normální blbec?“ „Pro takový účel máme speciální otázky.“ „Například?“ „Horolezec Braun dvakrát vystupoval na Mont Blanc. Při jednom z těchto výstupů spadl a zahynul. Při kterém?“ „Ale doktore, jak to má ten blbec vědět, když se třeba nezajímá o horolezectví?“

Blázni v autobuse: Jedou blázni autobusem do blázince! Autobus se porouchá– řidič se na to kouká a jeden blázen vyleze z autobusu a říká „Já vím, co tomu je!“, řidič mu odpoví „Nic nevíš, zalez“. Po půl hodině zase blázen vyleze a říká „Já vím, co tomu je!“ řidič mu zase odpoví „Nic nevíš, zalez“. Po další půl hodině vyleze zase blázen a říká „Já vím, co tomu je!“ řidič mu odpoví „Tak mi to řekni, ty chytrolíne!“ blázen na něj koukne a říká „Je to rozbitý!“

Murphyho zákon: Blb se obvykle vyskytuje tam, kde nejvíce vadí.

Volby do Krajského zastupitelstva: Soukromníci a Svobodní (SaS): 7.-8. října 2016

Tak už jsou volby za dveřmi. Sliby, hesla, úsměvy...

**PROČ VŠAK VOLIT
SVOBODNÉ A
SOUKROMNÍKY (SaS)?**

**Hájí zájmy pracujících,
skutečných podnikatelů a
důchodců proti byrokracii a pachatelům dobra.**

- Kraj si nemá hrát na malou EU. Prosazujeme, aby se rozhodování odehrávalo na co nejnižší úrovni, co nejbližše občanovi.
- Zaměříme se na silniční síť včetně výstavby obchvatů měst a R35.
- Stabilizujeme nemocnice s pomocí soukromého sektoru.
- Vytvoříme střední školy reagující na trh, spolupracující s firmami. Ředitelé nebudou svazováni politikou kraje a budou mít skutečnou odpovědnost za vedení školy.

- Živnostníci jsou základem prosperujícího kraje. Mají naši podporu proti vládní agrosocialistické koalici.

Svobodní prosazují zásadu vyrovnaného hospodaření na úrovni státního rozpočtu i **rozpočtu krajů** a obcí.

Chtějí:

- **Konec nesmyslných dotací.** Nedopustíme zadlužování kraje a více otevřeme krajský rozpočet veřejnosti.
- **Méne státu, více občanům.**
- **Snížit počet krajských úředníků o 10 %.**
- Bránit svobodu a soukromí, bojovat proti bobtnající byrokracii i nesmyslným evropským regulacím a hájit tradiční kulturní hodnoty.
- Školy pro děti a učitele, ne pro tabulky, dotace a projekty. Posílit pravomoci ředitelů škol, nebránit inspirující konkurenci škol.

Možná jste našli i jméno Věry Dudmanové na kandidátce, neboť chtěla pomoci svou kandidaturou Straně svobodných občanů. Chce-li však někdo v Kraji volit Věru, ať dá raději hlas celé straně, která se do voleb spojila se Soukromníky. Děkujeme.

Někde tady něco bzučí...

Někde tady bzučí 7 domácích much a 2 komáři. Chytili se na Mladočovské vidle jak na mucholapku. Najděte je v tomto čísle a ukraťte jim trápení.

Poděkování

Tento čtvrtletník je financován z našich soukromých prostředků (dle počtu stran stojí jedno číslo obvykle okolo 20 Korun mladočovských, 145 kusů 3-4 tisíce, 4 x ročně). Náklady na něho nezvyšujeme přechodem na barevné provedení,

zlepšujeme ho spíš jen co do obsahu. S velkou vděčností nicméně děkujeme všem, kteří nám na jeho vydávání přispěli nějakou tou korunou, ale i svými nápady, vtipy, dobrým slovem či jinou pozorností.